

Redacció i administració:

València, 244, 1er

Telèfons: 215 27 39

215 27 84

215 28 05

215 24 33

Edicions Terra Nostra S.A.

Director: Joan E. Jarque i Jutglar

Impremta: INGEMESA D.L. 14387

# Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

...La pregària és una força que actua d'una manera tant infal·lible com l'electricitat i de la qual en sabem tant poc com d'aquesta. H

ha en nosaltres immenses possibilitats que resten ignorades...

Si sabéssim, si volguéssim!  
Julien Green

N.º 45

Setmana del 3 al 9 d'agost del 1980

30 Ptes

Bolívia

## Quatre jesuïtes detinguts

**LA PAZ.**- Quatre jesuïtes espanyols, entre ells dos catalans, estan empresonats a La Paz: Joan Enviz, Claudi Pou, Josep Marco i Salvador Sanchís. Treballaven amb els indis més pobres i vivien en els barris miserables de la ciutat.

Els jesuïtes de La Paz, a més, dirigeixen una emissora, de Ra-

dio Fides, que fou assaltada pels militars.

Sembla que han estat detinguts uns trenta capellans. Els bisbes de Bolívia, reunits en comissió permanent, varen fer una declaració el proppassat dia 28 demanant que fossin respectats els drets humans i que fos restaurat l'ordre constitucional. També el Papa s'ha fet ressò de la situació creada pel cop d'Estat bolivià en l'àngelus dominical expressant la seva solidaritat "amb els països en els que la pau i la justícia es veuen amenaçades" i afirmant l'esperança de que "aviat pugui ser restablerta la concòrdia". A més, sembla que el Sant Pare ha enviat un document personal al poble bolivià expressant la seva preocupació pels esdeveniments d'aquell país.



En la ciutat Olímpica, tres sales dedicades a llocs de culte

## Els atletes musulmans en plé dejuni del Ramadà

L'Olimpíada de Moscou que ha tingut tants problemes, n'ha creat un de nou per els atletes de religió musulmana. Aquests es troben en ple dejuni del Ramadà. L'aplicació estricta del mateix faria molt difícil la participació dels esportistes mahometans. De fet, alguns observen el dejuni i altes no. Això depèn de cada delegació, i dintre del conjunt de costums religiosos dels esportistes.

Per una altra banda, els llocs de culte a la Ciutat Olímpica s'han instal·lat al primer pis del Centre Cultural de la Ciutat Olímpica de Moscou, i amb unes modestes instal·lacions per els atletes olímpics i públic assistent a les Olimpíades. Es tracta de tres sales, una d'elles per els cristians, altre per els musulmans i una tercera repartida entre budistes i jueus.

La sala reservada als cristians, disposa d'un altar pels catòlics i en canvi no té l'iconostasi tradicional dels ortodoxos tal com exigeix el seu ritual. També s'hi troben pastors protestants, luterans en concret. El personal religiós que atén als practicants ha estat seleccionat amb criteris principalment lingüístic: és a dir que siguin políglotes. De totes maneres algu-

nes delegacions s'han portat preveres, pastors, popes, etc... La capella d'utilització conjunta dels cristians té un esperit ple d'ecumenisme, s'hi succeeixen serveis de les diferents comunitats especialment els diumenges.

La sala dedicada als musulmans té un tapis amb el sol i altres elements propis d'una mesquita, així, entre altres coses, tot està dispostat perquè els qui preguen estiguin en direcció a la Meca.

Uns metres més enllà, en el mateix passadís del Centre de Premsa, un Buda daurat somriu al visitant. Dos lames vinguts d'Ulan Ude garanteixen els serveis budistes. "Vam venir principalment per atendre als japonesos, però aquests han decidit no participar en els jocs. De totes maneres atenem gent de Laos, vietnamites, nepalís, mongols, etc..."

Una simple cortina separa el món budista d'una sinagoga en la que oficia un rabí de la sinagoga de Moscou. "Les celebracions són en hebreu perquè hi puguin participar tots els jueus". De totes maneres donat el cas que Israel no participa en l'Olimpíada moscovita, el rabí no té massa assistència.

## Afinant

### La antinomia

*El pare Petitot, en tractar de les virtuts de santa Teresa de l'Infant Jesús, una cristiana que també optà per viure la seva fe en una frontera —parla de les antinòmies, com a característica de la, naturalment impossible, síntesi que sols la Gràcia pot realitzar, entre virtuts o actituds oposades.*

*Els cristians, des de sempre però avui amb més urgència, ens trobem amb la difícil situació mental i pràctica d'haver de conciliar dos principis fonamentals de l'humanisme cristià: la igualtat i la llibertat.*

*L'experiència històrica ens ensenya que quan es vol obtenir la igualtat, sovint és en detriment de la llibertat. I que les situacions de llibertat difícilment atenuen les desigualtats, si no les accentuen.*

*Per a nosaltres, la filiació divina de cada home és l'arrel insubstituïble de la igualtat i la crida adreçada, també a cada home, per a realitzar aquesta filiació en la pròpia història, és el fonament de la llibertat. Per això no ens estranya que més d'un cristià adopti posicions frontereres per mirar d'assolir, en sí mateix i pels altres, aquesta síntesi-antinomia humanament impossible. Si hi reïxen, hi veiem un signe de la Gràcia de Déu. Però per a saber si hi han reeixit, definitivament, haurérem d'esperar el veredict del Senyor, a qui ha estat reservat el Judici. Mentrestant només ens podem guiar pel signe dels fruits bons o dolents.*

Joan E. Jarque i Jutglar



José Marco, de Radio Fides, un dels detinguts a Bolívia

Del bisbat de Barcelona

## En vint-i-quatre escoles cap mestre està disposat a ensenyar religió

D'una consulta feta als mestres d'EGB de les escoles estatals dels bisbat de Barcelona, resulta que un alt percentatge de mestres no estan disposats a donar classes de religió. Cal entendre que no es tracta de catecisme sinó de cultura religiosa.

Les xifres parlen de que de 5.079 mestres tan sols 1.933 estan disposats a donar aquesta matèria. La no disposició a donar

l'assignatura religiosa de 2.872 mestres fa que en 24 escoles cap mestre estigui disposat a fer-ho, i que en moltes altres siguin escassos els que ho volen fer. Això planteja la problemàtica de com els pares podran exercir el seu dret —segons la llei de llibertat d'ensenyament— si volen que als seus fills s'els ensenyi cultura religiosa.

## Enric Puig, jesuïta, director de Joventut de la Generalitat

Enric Puig i Jofra, jesuïta, ha estat nomenat director general de Joventut de la Generalitat, càrrec en el qual substitueix a Rosa Carrasco.

El pare Puig pertany a la Companyia de Jesús des del 1970, i va estar ordenat prevere el 7 d'abril de 1.977. Té el títol de mestre d'Ensenye-



ment Primari i és llicenciat en Filosofia i Lletres.

# AI "CAVALL FORT" hi ha una llició per a nens i nenes amb premis de "la Caixa".

una llició  
amb premi

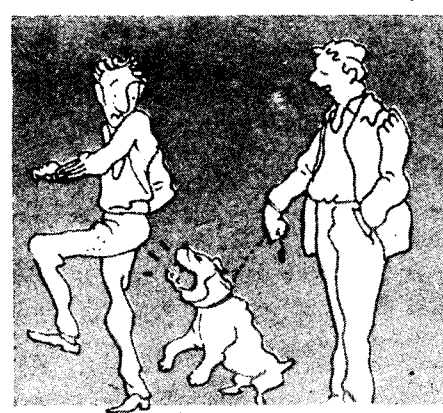
patrocinat per  
CAIXA DE PENSIONS  
"la Caixa"



-VINC A PROPOSAR-VOS UNA... CONTRA INCENDI. (ASSEGURANÇA O ASSEGU-RANT-SE?)



-ARA SI QUE JA NO EM QUEDA CAP... (ESPERANÇA O ESPERANT-SE?)



-NO TINGUIS POR: AIXÒ ÉS QUE NO ET TÉ... (CONFIANÇA O CONFIA-T-SE?)

Voleu participar en el sorteig dels premis següents?  
Una bicicleta DERBI  
Un joc de sobretaula  
Uns patins  
Un joc de tennis  
Una capsa d'aquarel·les

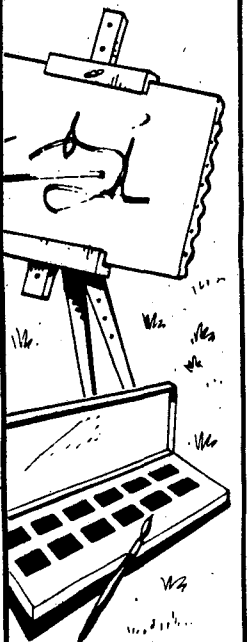
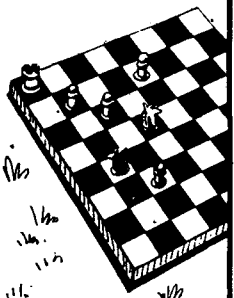
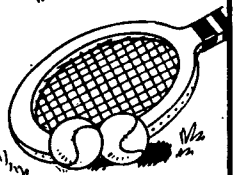
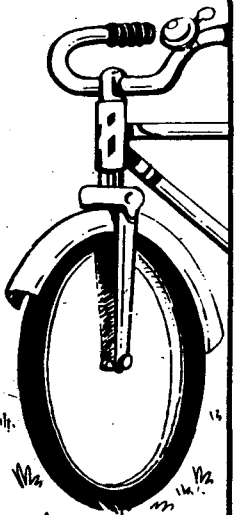
Amb el sufix o termina-ció ança fem noms derivats de verbs: de venjar, venjança; de lloar, lloança; de matar, matança. Cal no confondre aquests noms amb les formes del gerundi seguides del pronom reflexiu, que es pronuncien igual: venjant-se, lloant-se, matant-se.



-AQUEST TROS S'HA DE PASSAR... AMB EL PIOLET. (ASSEGURANÇA O ASSEGU-RANT-SE?)



-VAGI... VOSTÈ, I JA VEURÀ! (CON-FIANÇA O CONFIA-T-SE?)



Després d'haver llegit detingudament la norma sobre l'ús dels noms derivats formats amb el sufix ança, copieu en un full de paper les frases que hi ha sota cada il·lustració, tot substituint els punts suspensius per la solució que hi correspongui en cada cas, de les dues que figuren entre parèntesis. No oblideu d'escriure al full el vostre nom i la vostra adreça i aneu-lo a portar a qualsevol de les sucursals o agències de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. Entre totes les respostes correctes rebudes "la Caixa" sortejarà els premis indicats al cap de la pàgina.

Solució i guanyadors del concurs núm. 423.- 1- La badia. 2- L'abadia 3- La duana. 4- L'abraçada. 5- La braçada. 6- L'avellana 7- La rel o l'arrel. 8- La talaia. 9- La vinguda. 10- L'aventura. 11- L'avinguda.

Victòria Carrasquilla, de Sidamon (un joc de sobretaula)  
Oriol Balliu i Castanyer, de Girona (un joc de tennis)  
Elisabet Piqué i Artigas, de Barcelona (una bicicleta DERBI)  
Francesc Auladell, de Llinars del Vallès (una capsa d'aquarel·les)  
Miquel Crespo i Huguet, de Palau d'Anglesola (uns patins)

PATROCINAT PER: CAIXA DE PENSIONS  
"la Caixa"

**Catalunya**  
**Críptica**  
SETMANARI POPULAR

Redacció i administració: Carrer València, 224 2on. Barcelona-7. Telèfons: 215 27 39, 215 27 84, 215 28 05 i 215 24 33. Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A. Director: Joan Jarque i Jutglar. Sots-director: Francesc Malgosa i Riera. Redactor en cap: Antoni Plaça i Mateu. Redacció: Montserrat Vilaseca i Francesc Gamissans. Col·laboradors habituals: Pere Tena, Josep Ma. Aragonès, Josep Ma. Ballarín, Josep Ll. Martín Descalzo, Vicenç Nolla, Josep Fauli, Esteve Busquets i Molas, Pau López i Castellote, Climent Forner, Enric Planas, P. Angel Marsà, Xesc Soliu, Albert Pera, Josep Ma. Gavin, Jaume Casanovas, Josep Ventura, Guillem del Món, Picanyol. Documentació: Ferran Camps. Traducció i correcció: Oriol Camps, Agustina Turullols. Publicitat: Josep Ma. Truñó. Muntatge, composició i fotolits: Grup Tres. Administració: Joan Manuel Checa. Impremta: INGEMESA, Cardenal Reig s/n. Barcelona-14. Dipòsit legal: 14.387. Subscripció: Anual 1.500 ptes. Semestral, 750 ptes.

## Jocs Olímpics

**E**ls jocs olímpics han repartit or, plata i bronze al floret de l'atletisme mundial que hi ha pres part enguany a Moscou. Els mitjans de comunicació ens en han assabentat abundantment. La setmana passada, sense voler "tirar aigua al vi" —dèiem—, varem encetar una colla de preguntes que ens venien a l'esperit arran d'aquesta contesa esportiva.

L'emulació —dèiem també— és inseparable de l'esport. L'atleta s'ha de mesurar amb si mateix i amb altres. Les competicions entre els clubs i entre les nacions són necessàries. La prouja per a unes marques cada dia millorades és estimable i sense ella la pràctica mateixa de l'esport es decandiria.

Visca doncs les competicions i els jocs olímpics apoteosi de l'atletisme mundial! De debò, i sense reticències.

Tanmateix alguns interrogants continuen voltant l'esperit. Un reportatge alemany sobre la preparació de l'equip olímpic d'una especialitat de rem, que vèiem fa poc, en sintetitza un de ben important. Durant uns anys, quatre almenys, una colla de xicots han d'abandonar-ho tot per a consagrar-se exclusivament a un entrenament rigorosíssim. No sols s'han d'exercitar per ser uns perfectes "animals de rem", sinó que, puix són homes, també s'hi han de preparar "psicològicament". Qualsevol emoció, preocupació —la defunció d'un familiar que els afecti massa— els pot desqualificar per a formar part de l'equip olímpic definitiu. Ells mateixos es pregunten si val la pena. Una medalla, d'un metall o altre, pel país és el fruit efímer de l'esforç inimaginable d'una colla d'homes, dels quals sols un gratat "tastaran la mel del triomf". On és l'"amateurisme" que es dona per suposat —i ningú no s'hi enganya— en l'esperit olímpic? I per què aquest nacionalisme exacerbant i tant desigual entre les "nacions"? Quin valor té una medalla d'or d'un país-continent comparada amb la d'una petita nació? O la d'un país on es practica el "deport d'estat" i la d'un altre on el deportista quasi s'ho ha de pagar de la seva butxaca? Els catalans acabem de donar a l'olimpisme mundial, no un "recordman", sino un president del COI. I n'estem cofois tal com s'escau. Convindria però que no oblidéssim que som d'una terra on va néixer, i ha arrelat, una altra mena de competició, una altra mena de jocs —fets amb el cap i amb el cor, aquests sí, amb una fita que apunta a l'infinit— que tenen per lema "Fe, Pàtria i Amor" i que guardona els guanyadors amb flors... Si un dia es fes una competició entre Jocs, m'agradaria que guanyessin els Florals. Dit això que queda clar que no estem contra els Jocs Olímpics. Tant de bò que a Catalunya hi excel·líssim un dia, però serà molt desitjar que anessin ben agermanats amb els altres, el "Florals"?

I com a cristians no ens podem estar de recordar a Sant Pau que citava, de gust, l'atletisme per a esperar-nos a conquerir els llores que no es marceixen. En tot cas caldrà que recordem a tots els homes que si bé no som déus de l'Olimp tots som "Fills de Déu".

## El Papa cap a Espanya

# Una visita que cal preparar

El viatge del Sant Pare al Brasil, que durant tres setmanes m'ha tingut allunyat de les meves cròniques, no m'ha allunyat, nogensmenys, d'Espanya. Perquè he de confessar que he viscut en tot aquest viatge com a doble tall, com aquell qui simultàniament viu el present i s'imagina el futur. Quan veia afluir la multitud hores i hores cap a l'Aterro de Flamengo, a Rio, em preguntava alhora on trobarem a Madrid una esplanada que pugui reunir còmodament un milió de persones. Quan sentia la multitud que cridava enfebrada eslògans i rodolins, em preguntava què li cridaran els espanyols quan vingui. I quan examinava minuciosament els discursos del Papa als brasilers, al mateix temps em preguntava a mi mateix què ens dirà als espanyols, d'aquí a un any o un any i mig, quan arribi.

Que el papa Joan Pau II vindrà a Espanya no gaire enllà del temps, comença a semblar un fet. I, malgrat que no s'hagi confirmat la data, tot fa pensar que deurà encaixar-se en el centenari de santa Teresa, que va de l'octubre del 1981 a l'octubre del 1982. Fóra la cosa més lògica que el pontífex vingués a inaugurar-lo.

Per mi que hem de començar per felicitar-nos de l'avinentsa —o excusa— que s'ha triat. No hi deu haver res de més greu que un viatge papal que pugui ser utilitzat pels uns contra els altres. Santa Teresa, en canvi, no és de ningú perquè és de tothom. L'estimem els tradicionals i l'admiren els avançats. I és, per altra banda, el millor símbol de les arrels de la nostra fe quan era creadora de mons. Per als creients espanyols no es podia trobar cap al·licient millor que aquest, precisament en aquests moments que la nostra malaltia és l'atonia, que no fou pas un mal que patís santa Teresa. I com a sùmmum de fortuna, santa Teresa és fins i tot més ampla que la pleta dels creients: això farà que molts altres espanyols puguin apassionar-se per ella del simple camp de la cultura estant. I també pot ser enarborada pels millors moviments per a l'alliberament de la dona.

Així doncs, si santa Teresa aporta el retorn a les nostres arrels, si Joan Pau II ens porta el seu torrent d'entusiasme i si els espanyols deixem durant uns dies les nostres amargures en el bagul, haurem de pensar que aquesta vinguda

serà una data massa important perquè no la preparem bé.

Perquè el que més crida l'atenció del viatge del papa al Brasil que acabo de viure, ha estat la perfecta preparació del viatge feta pels bisbes brasilers, tant en l'àmbit de participació a la seva pàtria com en el camp de la informació a Roma. El Papa ha anat al Brasil sense tòpics, coeixent amb molta exactitud la realitat d'aquell país.

Coneix Espanya d'aquesta manera? Em temo que no. Almenys fins fa alguns mesos, tota la informació que el Papa rebia d'Espanya li arribava per canals molt partidistes, molt passadistes, molt anyorancistes.

Lògicament un Papa parla a un país segons les informacions que n'ha rebudes. I no m'amagaré que m'agradaria més que parlés a Espanya sobre les seves tasques de futur —tal com ha fet al Brasil— que no pas que solament l'exhorti a viure ancorada en el passat —tal com va fer en bona part a Irlanda—. Perque, lògicament, el que avui ens interessa no és el que va fer segles enrera santa Teresa, sino el que faria avui si es trobés en el nostre lloc.

Què ens dirà quan vingui? Què li ensenyarem? Si destija aplegar-se amb els intel·lectuals, quins acudirán a la cita? I quan torni a Roma, què recordarà de nosaltres? ¿El nostre apassionament, com en el cas dels mexicans? ¿La nostra fe increbantable, com en el cas dels polonesos? ¿La nostra pietat, com en el cas dels irlandesos? ¿La nostra alegria, com en el cas dels brasilers? ¿Els nostres afanys de recerca, com els dels francesos?

Sé molt bé que escric aquest article amb un any d'avançada i que treballo sobre hipòtesis. Però és que m'agradaria que, si aquest viatge es fa, fos una autèntica convulsió per al nostre catolicisme, un posar-se dempeus la nostra fe, una recuperació de tantes esperances que tenim endormiscades. M'agradaria escriure pel novembre de l'any que ve, sobre el viatge del Papa a Espanya, amb tanta alegria com ara puc escriure sobre aquest remolí de goig que ha estat el del Brasil.

J. L. Martín Descalzo

## Les mares solteres, un cas que creix cada any

Sí, cada dia creix; i creix la problemàtica en el sentit que exposa l'article publicat en la secció "Problemàtica Viva" del 8 al 14 de juny passat. Les causes són moltes i cada dia ho seràn més si no ens responsabilitzem; però que una de les causes més freqüents era haver viscut en un ambient familiar fortament repressiu en el qual el món sexual estava constituït per un conjunt de prohibicions, això em costa creure. ¿O és que era necessari obrir de bat a bat les portes de la llibertat perquè ens adonéssim que les aigües entollades eren tèrboles? Creiem que no, o al menys no tant com ara. Que la joventut d'ahir i d'avui ha estat i és generosa, ha estat i és conscient, però ha estat i continua impulsiva, i precisament pos-

## El lector escriu

seïda d'aquesta força és la principal víctima d'una societat desprietada que els llença a l'aventura fàcil amb tota classe de mirallets provocatius, desfermant i creant un món que diuen lliure, però que no és més que llibertat. I és clar, ¿podem extranyar-nos que sorgeixin cada dia més problemes, d'aquesta mena, en fer Església, a la societat, a la comunitat i a la família?

Per Déu, sí, ajudem les víctimes d'aquesta societat desprietada, però no ens donem vergonya d'inculcar la vigència del sisè manament. Eduquem la joventut en aquest sentit? Se'ls parla de les conseqüències d'unes relacions sexuals abans del matrimoni com Déu vol i mana?

Tot això prou ho sap molt bé

la joventut bonica, que camina amb vivència d'ideals forjats amb esforç i, per què no dir-ho amb sacrifici, que aquesta paraula tampoc no està passada de moda; o sia que continua vigent malgrat tot o així ho entenem.

Dolors Vilar de Turet (Barcelona)

## La verdadera amistad

Som una colla de nois i noies del MIJAC de les Corts, que hem descobert una realitat de la vida: la poca amistat que hi ha entre nois i noies. Volem dir amistat de veritat, ja que la majoria de nois, només veuen les noies com un objecte de

plaer, i a vegades al revés.

Potser és per poca comunicació entre pares i fills i per poca preocupació sobre aquest tema. I sobretot per culpa dels mitjans de comunicació (pel·lícules, revistes, televisió, anuncis, etc.) que, quan surt un noi i una noia, només hi posen l'aspecte de la sexualitat i ens deformen el que creiem que es l'amor i l'amistat de veritat.

Aquests mitjans que ens haurien de donar exemple, utilitzen la dona com objecte; i a vegades passa el contrari, que és l'home l'objecte. I fan veure, a la gent que no té formació, que s'ha de sortir només com a plaer amb l'altre sexe. Un anunci d'una colònia, o bé una estora, etc. etc., ja ha de sortir una parella tocant-se.

Nosaltres, que no volem caure en aquesta trampa, denunciem a tots aquests mitjans que

en comptes de formar-nos, ens estan deformant; i valorem l'amistat en tot el que val i el que comporta (també la de noi i noia sense res mes): compartir penes i alegries, ajuda mútua, sinceritat, que te'n pots fiar, a punt de donar sempre una mà a l'amic que ho necessita, tenir temps per als amics, sobretot quan un més ho necessita; perdonar, no s'ha d'ésser hipòcrita en l'amistat. No hem de ferir. Comprendre l'altre, etc.

També volem amb aquesta carta fer un crit d'alerta, perquè cap nen, adolescent o jove no es deixi enredar per tot el món que ens volta i que està deformant-ho tot, i fer un món millor, objectiu del MIJAC.

Colla UEPUMM (Units, estimant per un món millor)

MIJAC de les Corts Parròquia del Remei



## L'Arquebisbat cedeix un immoble a la "Defensa Agrària"

Tarragona.— S'ha signat l'escriptura de cessió d'un immoble de l'Arquebisbat a la societat "Defensa Agrària" de La Selva del Camp. Es tracta d'un edifici que compta amb diferents serveis, com saló d'actes, cinema, café, etc., i que abans de la guerra civil era propietat de "Defensa Agrària".

Acabada la guerra, l'esmentada societat fou suprimida passant, l'edifici, a mans de l'Estat. Després, l'Arquebisbat el va comprar per a destinar-lo a Casal Parroquial, el qual, durant molts anys, ha portat a terme una intensa activitat a favor del poble de La Selva del Camp i de Catalunya.

Fa uns anys, aquest edifici fou reclamat pels antics socis de l'esmentada entitat, encetant-se unes converses amb l'Arquebisbat per tal de recobrar l'immoble. Les converses s'han desenvolupat amb molt bon criteri per les dues parts, arribant-se ara, reconeguda ja la "Defensa Agrària", a la signatura de l'escriptura de cessió de l'edifici que torna als antics propietaris.

L'Arquebisbat, tot i que era propietari legal de l'immoble, ha volgut reconèixer les raons morals dels antics propietaris, considerant que era un deure seu el procedir a aquesta cessió, pràcticament gratuïta.

Josep Sabaté

## Punt de vista

# Parèntesi

Les vacances solen imposar una treva. La mateixa que els ciutadans viuen en llurs activitats privades, arriba a la política i s'hi instal·la: és un parèntesi que, segons que la història demostra, no té altres excepcions que les que aquesta mateixa història promou brutalment. El parèntesi, doncs, té aquesta mena d'especial contrapunt amb interrupcions fora de programa, però sovint, massa sovint, desballestadores.

Tot i que és possible d'analitzar en quina mesura és el mateix parèntesi el que subministra elements de base per a aquelles interrupcions, hi ha un fet superior i és la impossibilitat de programació de la història humana. L'home lliure és el mateix que, d'una banda, estableix el parèntesi i, de l'altra, l'interromp. Aquesta impossibilitat de programació, en realitat, va unida al millor i més apassionant que té l'existència i que, per tant, té la història d'aquesta existència.

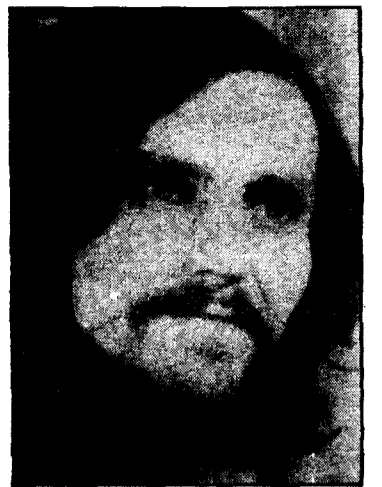
En un règim d'impossible perfecció hom podria assajar un desenvolupament ideal en el qual no fossin possibles les sorpreses; però un intent d'aquesta mena no solament ens deixaria al marge de les preocupacions sinó que, amb

tota probabilitat, ens deixaria també sense llibertat. Comptat i debatut, com a base de la nostra grandesa i de la nostra misèria, aquesta impossible vida programada, en realitat, deixaria d'ésser vida; si més no, deixaria d'ésser vida humana digna d'aquest nom.

En bona llei, tot i que les sorpreses formin part d'una realitat rica i inevitable, cal desitjar un parèntesi de calma, de reflexió, de recuperació i de retrobament: es tracta que, després, la vida i la història puguin continuar per camins de superació. El parèntesi no pot tenir cap més sentit, tot i que sabem prou bé que no perquè els problemes hagin estat congelats durant un mes, després no tornaràn a renèixer amb la força d'abans... o encara amb més.

Comptat i debatut, el millor que li pot passar sempre —però que no li ha passat sempre—, al parèntesi de les vacances, és que no res el trenqui, que no res el faci despertar brutalment de la pausa pragmàtica, de l'ajornament que ha d'ésser productiu.

Josep Faulí



## Ha mort Alfons Carles Comín

El passat 24 de juliol, a l'església parroquial de Santa Cecília de Barcelona, se celebrà l'Eucaristia i ritual d'enterrament per Alfons Carles Comín, fervent cristià i alhora militant del PSUC. Va morir el dia 23, dimecres, després de llarga malaltia, acceptada amb gran fermesa cristiana.

L'Eucaristia, a la que van assistir-hi dos redactors de CATALUNYA CRISTIANA, fou concelebrada per nombrosos sacerdots i presidida per l'abat de Montserrat, pare Cassià M.ª Just; l'homilia fou a càrrec de mossèn Josep M.ª Rovira Belloso, bon amic del finat i de la seva família.

Multitud de fidels i de no creients omplia el temple de gom a gom. A l'acte religiós hi assistiren dirigents de la major part de partits polítics de Catalunya. Foren moments molt emotius la lectura de les Benaurances feta per la filla petita del difunt i l'acte de la pau, donada pels sacerdots a la vídua, els fills i als representants dels partits polítics. Silenci i emoció dominaven l'ambient. Categòriques i contundents, les paraules del pare Abat: "L'opció política de Comín qüestionava els cristians, i la seva fe ferma interpellava els no creients"; mossèn Rovira Belloso digué: "La seva lluita anava dirigida a la transcendència de l'home i, per tant, fou una lluita d'esperança".

L'acte va cloure's amb un emotiu cant de comiat.

## Una nova publicació cristiana: "L'Espiga"

TERRASSA.— El passat mes de juny, va aparèixer el número 1 de "L'ESPIGA", el butlletí informatiu del grup juvenil terrassenc de la FC de Catalunya. Inicialment s'ha llançat un tiratge de 100 exemplars, i la seva acceptació per part dels joves ha estat molt notable. "L'ESPIGA" tindrà una periodicitat mensual i espera poder augmentar progressivament el nombre de 4 pàgines amb què ha sortit a la llum. L'equip de redacció, per altra banda, està integrat tan sols per joves, la qual cosa ens ha de congratular a tots.

Desitgem llarga vida a aquest petit grup i a la nostra premsa cristiana i encoratgem entusiàsticament els seus col·laboradors a continuar el camí emprès.

## Retorn del missioner Manuel Farré al bisbat d'Urgell

# A Bogotà els seminaris están plens però hi manquen sacerdots

Com ja varem dir, Mn. Manuel Farré i Orteu ha retornat després de set anys de treball ininterromput a Bogotà. El nostre corresponsal a La Seu d'Urgell, l'entrevista per "Catalunya Cristiana".

—Motiu del vostre retorn?  
—Cap motiu particular. Han passat set anys i quatre mesos, ens hem fet una mica

grans i ara penso que podré treballar de nou al bisbat que un dia em va enviar a l'església que peregrina a Bogotà.

—15 gener 1973-19 juny 1980: set anys i mig a Bogotà. Podeu resumir la vostra col·laboració a l'església colombiana?

—Els tres primers anys vaig col·laborar amb mossèn Anton Bastós. L'any 75 vaig fer suplències en tres parròquies diferents i el 30 de novembre d'aquell any vaig començar com a rector de Sant Andreu al sud occidental de la ciutat. Unes 15.000 ànimes i animador espiritual del col·legi parroquial que aquest any passa de 1.100 alumnes.

—Alguns records particulars?  
—L'ampla acollida a les cinc parròquies que he conegut; el treball a les escoles; la capacitat de sofriment de tantes persones pobres —mi Diosito sabrà que hace con uno— i la misèria impressionant en un dels patis d'una presó que visitava habitualment des l'any passat.

—Quines relacions hi ha entre els sacerdots d'Urgell a Bogotà?

—Frequents i cordials. Quines riallades quan el Sebastià n'explicava alguna de

xocant sobre tot dels temps de seminari. Escoltar a Bogotà una sardana o bé el Virolai, tenia un regust especial.

—Futur de l'Església a Hispano-Amèrica...

—El document de Puebla —tercera reunió de tot l'episcopat del continent— obre camins d'esperança. Els seminaris estan més forns que aquí, però la manca de sacerdots és gran en alguns països.

—Com veu un missioner les nostres comunitats cristianes del món rural?

—No les conec gaire. Recordant anys passats penso que tenen reserva de fe i bona voluntat, on la sembra continuada de l'evangeli pot donar bons fruits.

—Sabeu quelcom sobre el vostre futur treball a la diòcesi?

—Penso que sí i que "mi Dios y la Virgen lo acompañen" que em deien els feligresos de Sant Andreu de Bogotà.

De moment sé només el que va dir-me el Sr. Bisbe: "Que acabi d'enllestir lo del volant que vaig encetar l'estiu de l'any 1972 quan em disposava a passar l'Atlàntic per a treballar uns anys a Colòmbia. Tot em semblarà mel de la que fila, podent treballar encara en la vinya del Senyor.

La Moreneta de Núria, nostra Patrona, ens ajudi a tots.

## AVUI 2.000

Campanya per la consolidació i relançament del diari

Rbla. Catalunya, 15. T. 318 54 24

EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

### BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i Cognoms.....  
Carrer.....N.º.....Pis.....  
Telf.....Població.....

Els prego que em subscriguin al diari "AVUI" a partir del dia 1er. del mes vinent

Barcelona: (repartiment a domicili)      Fora de Barcelona

Trimestral 2.229 ptes.	Trimestral 2.074 ptes.
Semestral 4.458 ptes.	Semestral 4.148 ptes.
Anual 8.916 ptes.	Anual 8.295 ptes.

### DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETI a:  
Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3er. 2a.  
Barcelona-7

## “Urgellia” promocio- na la cultura

El bisbat d'Urgell edita una revista per a tots aquells diocesans que volen il·lustrar la seva fe en la informació i en l'adoctrinament del bisbe. Aquesta és la finalitat d'“Església d'Urgell”, publicació mensual que acaba d'editar el número vuitanta. Com un mitjà de més difusió en el poble cristià hi ha el “Full dominical”, amb més de set anys de vida i una edició setmanal d'onze mil exemplars. I hi ha també una publicació per a persones especialitzades en història o bé amb ganes de profunditzar en el nostre aïr. El 15 de novembre de 1977 fou constituïda oficialment la Societat Cultural Urgel·litana, la finalitat de la qual és la promoció i el reforçament de la cultura en els nostres ambients. El que ha caracteritzat fins ara aquesta entitat ha estat la publicació de l'anuari “URGELLIA”, òrgan d'expressió de la societat que aspira a profunditzar i donar a conèixer la història cívico-religiosa, cultural i artística i institucional de les comarques que avui formen part del bisbat d'Urgell i de les que hi havien pertangut en el passat fins a la data de la seva incorporació a d'altres diòcesis.

“URGELLIA” estudia documentalment la vida i les institucions de les nostres terres, que en altre temps foren el bressol de Catalunya. I ensems divulgarà la riquesa documental dels nostres arxius d'Urgell. “URGELLIA” suscita l'interès dels aimants de la història i és també una font valuosa de documentació per als estudiosos. En la presentació del primer volum (1978) el bisbe Joan va escriure:

Recentment acaba d'aparèixer el volum 2, que recull onze articles d'especialistes. Té 504 pàgines de text i 32 il·lustracions. Preu de la publicació: 1.500 pessetes. Comandes: Casa del Bisbat, de la Seu d'Urgell.

## Benedicció de les pintures murals de l'Església de Lliçà d'Avall

*El passat 13 de juliol, el senyor bisbe auxiliar de Barcelona, monsenyor Ramon Daumal, beneí el mural de l'absis de l'altar major de l'església parroquial de Sant Cristòfol, de Lliçà d'Avall. Un tríptic pintat per l'artista argentí Raul Capitani Blanchart.*

El temple parroquial que avui contemplem no és pas el primer que s'edificà a Lliçà d'Avall, ni el veiem tal com fou construït, ja que al llarg de la seva existència ha sofert a més a

més de les conseqüències del pas del temps, les de les lluites i guerres, de les quals cal fer menció especial, la de l'any 1936, en què fou incendiada.

D'ença de l'any 1939 que



començà a restaurar-se, s'hi han realitzat millores tant en el que fa referència a l'obra del local com al seu ornat, com és avui el cas de la benedicció del mural a l'absis de l'altar major.

La figura del “Pantocrator”, d'evocació romànica, centra la pintura del mural. S'ha volgut plasmar el Crist, Mestre que proclama i ensenya la Veritat, com a fonament de la justícia

d'on brolla la Pau. Virtuts que han de ser la característica del cristià, portador del Crist—Christopher—, sant legendari, titular i patró d'aquest temple parroquial; la seva imatge figura a la dreta del Crist, i a la seva esquerra la imatge de santa Maria, Mare del Crist, com a Mare del Príncep de la Pau; ens ho fa entendre el Diví Infant que s'entreté jugant amb un colomí (emblema de la pau).

El Crist seu sobre la volta del firmament. Té els peus sobre la terra, on la branca d'olivera, l'espiga i el raïm ens recorden que l'eucaristia i la pau són doncs que ens ha deixat el Senyor de cel i terra.

Les tonalitats blaves que dominen la imatge central ens proclamen la divinitat del Crist, mentre que els tons castany i ocre de santa Maria, Mare del Príncep de la Pau, i de sant Cristòfol ens recorden la seva condició humana i terrena.

El fet que es plasmés en el tríptic la figura de santa Maria ha estat tant per la importància que té per la vida cristiana la devoció a la Mare de Déu, com per recordar que trobem documents que fan referència al temple anterior a l'actual referents a una capella dedicada a santa Maria de Gràcia, visitada i venerada per la gent de tota la rodalia. (Popularment era coneguda per la Verge dels Ous, ja que solia fer-se ofrena de caritat en espècie; en aquest cas, d'ous: tots els que ponien les gallines en determinades festes i que després eren subhastats a benefici de la confraria que tenia a cura el culte de l'esmentada capella.)

## Noticiari

### Patrimoni arquitectònic català

Promocionat pel Ministeri de Cultura i la Direcció General de Cultura de la Generalitat, en l'àmbit de les 38 comarques catalanes, es van fent exposicions del patrimoni arquitectònic català. La corresponent a la comarca de l'Urgell tingué lloc al Centre Comarcal de Cultura, de Tàrraga. Mossèn Maurici Círrera, rector de Pallargues, hi parlà sobre “L'art romànic a la Ribera del Sió”; i el senyor Lluís Pons i Serra, d'Agramunt, informà sobre el patrimoni arquitectònic d'aquesta ribera.

### Hora-3: Campament a Canòlic

El moviment cristià Hora-3 fou iniciat a Girona el 1974 pel pare Pere Codinachs Claretia, i la seva finalitat és despertar la vocació cristiana entre els joves. Enguany la seva branca d'adolescents, Hora-6, la primera setmana de juliol ha celebrat una acampada als paratges de l'ermita de Canòlic, de Sant Julià de Lòria. Dedicaven la jornada a tres temes: al matí, estudi de l'evangeli de Sant Marc; a la tarda, ciències hu-

manes i teològiques, amb la col·laboració de professors i especialistes; i al vespre, reflexió sobre el món dels joves. Durant el dia feien dues estones de pregària i acabaven la jornada amb un foc de camp. Han realitzat també dues rutes de muntanya al Salòria i a l'Alt de la Capa. Durant l'acampada els visità el senyor bisbe i també el cònsol de Sant Julià. El darrer dia celebraren l'Eucaristia amb una representació de la parròquia de Sant Julià. Participaren en l'acampada 145 joves, de 17-24 anys, de tot Catalunya i del principat d'Andorra.

### Unió de Graduats Catòlics

Al Casal Borja, de Sant Cugat del Vallès, s'ha celebrat l'acostumat ple de fi de curs del moviment especialitzat Unió de Graduats Catòlics. Integren aquest moviment especialitzat Unió de moviment matrimonis de Barcelona amb professió universitària. Provenen de la JUMAC i de la JEC. De fet, és l'única

diòcesi de l'Estat espanyol on perdura aquest moviment especialitzat. Actualment el moviment manté relació amb el nou moviment de professionals cristians, que té una finalitat similar.

Aquest ple de Sant Cugat tingué dues parts: treball a escala de grups i posada en comú, i la celebració de l'eucaristia. El tema de treball pretenia de fer una revisió del curs i començar a preparar l'actualització del document d'identitat del moviment d'acord amb la situació del país i l'ambient dels professionals d'avui.

S'hi va treballar aquest qüestionari: 1) L'Església de Barcelona ¿necessita la militància d'uns graduats cristians? 2) El moviment —a través de les reunions d'equip, plens, comunicacions, etc— ¿ajuda els militans a mantenir i enriquir la seva fe i a donar-ne testimoni? 3) ¿Com hem de realitzar la dimensió missionera de la nostra fe, especialment en l'ambient dels graduats universitaris?

## Avisos i Comunicats

### PROGRAMACIÓ RELIGIOSA DE RADIO 4

Pel seu interès destaque la programació religiosa de Ràdio 4 de dissabtes i diumenges. Els dissabtes a la una del migdia amb connexió amb l'Abadia de Montserrat, Salve i Virolai a càrrec dels escolans (que per cert han fet vacances durant el mes de juliol però ara ja s'han reintegrat al monestir). Seguidament el cardenal Jubany llegeix la seva homilia de cada setmana.

Els diumenges al matí a les onze connexió amb Montserrat, retransmissió de la missa conventual cantada.

### MONESTIR DE SANTA MARIA DE PEDRALBES SOLEMNITAT DE SANTA CLARA

11 d'agost.  
Dia 10. Vigília, a les 19 Vespres  
Dia 11. A les 8 Laudes  
Dia 11. A les 12. Ofici de Lectura.  
Dia 11. A les 8 19 Missa.  
Dia 11. A les 20,30 Vespres.

**EDITORIAL REGINA**

**Edicions  
Litúrgiques**

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

### COLEGIO SALVADOR

Centro seglar mixto.  
Parvulario, EGB y BUP  
Homologado (exámenes  
mismo colegio)

Media pensión, externado,  
internado y acompañamiento  
autocar  
Zona alta ciudad,  
muy saludable

C. Teodoro Roviralta, nº 1 (torre)  
(tocant a Avinguda Tibidabo)  
Telèfons 247.01.10



L'arquebisbe de La Paz demana llibertat per als detinguts sense causa penal

## L'Església boliviana contra el cop d'Estat

**Bogotá.**— L'Església boliviana ha exigít al Govern militar que s'ha fet càrrec del poder després del cop d'Estat, alliberar a tots els que han estat detinguts sense causa penal, i al mateix temps ha denunciat atropellaments contra els mitjans de comunicació amb tendència religiosa.

L'arquebisbe de La Paz, monsenyor Jorge Manrique, en una proclama difosa a Bogotà per l'emissora Radio Mediodía, afirma que "l'Església boliviana contempla amb pena i profunda preocupació els esdeveniments polítics que es succeeixen en el país".

### "Demanam justícia i benestar social"

"Han estat detinguts i comunicats molts ciutadans el nombre dels quals no ha estat possible conèixer encara exactament. Varis religiosos i sacerdots, en nombre no confirmat, han estat detinguts i s'ignora llur situació."

"Les emissores eclesiològiques Radio Fides i Radio San Gabriel, han estat assaltades i brutalment destruïdes llurs

equips i instal·lacions i detinguts els seus periodistes. Gent armada va ocupar el periòdic "Presència". Una casa religiosa fou arrasada per forces militars, que després varen retirar-se.

"La falta de llibertat manté el país en un silenci temorenc i en aquest moment estem mancats d'informacions completes sobre els esdeveniments. Però tinc el deure de condemnar els atropellaments que es cometen i el propòsit de fer callar un poble com el bolivià, senzill i patriota, que demana justícia i benestar social."

### Us de les ambulàncies per a la repressió

"L'Església té el deure de reclamar les justes demandes sobre la base de la doctrina

social, que han elaborat els papes, el Concili Vaticà II i els documents de Medellín i Puebla, com també les orientacions donades darrerament pel papa Joan Pau II.

"Davant els difícils moments pels que passa el país, demano enèrgicament als responsables de l'actual situació, que li estalviïn a aquest poble més grans dolors i sofriments.

"Exigeixo amb tota la meua energia que es posi en llibertat als que han estat detinguts sense cap causa penal. Reclamo la reparació dels danys causats a les emissores catòliques. També el seu immediat funcionament i la seva lliure expressió. Ha de desocupar-se el periòdic "Presència" i ha de garantir-se la seva immediata i lliure circulació. Protesto per l'ús escandalós de les ambulàncies per les Forces Armades amb objectius de repressió i compliment de finalitats militars i no humanitàries. Demano a tot el poble que faci ús de les seves millors energies practicant la caritat fraterna, que acudeixi al Tot poderós per mitjà de l'oració per a obtenir la serenitat que els moments presents exigeixen. Imploro a Déu Totpoderós que converteixi el cor de tots aquells que s'han deixat arrossegar pel sentiment de l'odi i demano a la Santíssima Verge i al seu Fill Jesucrist per a que ampari el poble de Bolívia i l'alliberi de pitjors mals".

Per altra banda, la deposada president de Bolívia, Lidia Gueiler ha trobat refugi en la Nunciatura Apostòlica esperant poder sortir del país com ha estat ordenat per la junta militar.

## Breus

### Rebutgen la Teologia de l'alliberament

**Moscú.**— El diari soviètic "Amistat" que es publica a Kasajstan, acusen a la "Teologia de l'alliberament" de l'Amèrica Llatina i "altres moviments semblants", de que "en lloc de l'alliberament del Poble real socialista, històricament objectiva", volen "imputar" als moviments d'alliberament el fi d'un "alliberament espiritual".

El periòdic, que apareix en edició alemanya per a la població d'aquesta parla a Kasajstan, diu que aquests "moviments creixents no entusiasmen només a mases de fidels cada vegada més grans, sinó també a una part dels sacerdots i fins i tot a alguns representants de la direcció eclesiològica". Tanmateix, el punt de vista d'aquestes "corrents catòliques d'esquerra", que s'uneixen a la lluita per a la renovació social i política amb ànsies de renovació a l'Església, són, segons el diari soviètic, inacceptables.

### Més de 70 publicacions catòliques a Polònia

**Varsovia.**— Malgrat les grans dificultats posades pel Govern comunista de Polònia, on la població es quasi totalment catòlica, es publiquen més de 70 setmanaris i revistes catòliques amb una tirada global de uns 720.000 exemplars. En primer lloc hi han tres setmanaris, amb una tirada global de 192.000 exemplars; 27 revistes mensuals, 21 publicacions de les Cúries Episcopals i 6 destinades a un públic més ampli, amb una tirada de 93.000 exemplars. A aquestes publicacions s'han d'afegir les que editen tres organismes que no depenen de l'Episcopat. Tal es el cas de la associació PAX, desautoritzada per la Jerarquia Catòlica per les seves connivències amb el poder comunista. Precisament per aquesta situació de privilegi, PAX publica un diari que té una tirada entre 100 i 200 mil exemplars en els dies festius i tres setmanaris amb una tirada de 145.000 exemplars (145-80).

### Reapareix una publicació catòlica a la URSS

**Brusel·les.**— Després de set mesos de silenci acaba d'aparèixer a Occident el n.º 40 de "Crònica de l'Església a Lituània". Donat el reforçament de la repressió es temia que la KGB hagués arribat a desfer la xarxa d'informació dels catòlics dissidents. En realitat, les inspeccions i detencions realitzades per les autoritats no havien fet res més que retardar la tramesa de la revista al món lliure, diu l'Associació Cristiana per l'Església del Silenci, a Bèlgica.

En el nombre que acaba d'aparèixer, hi han, entre d'altres, articles sobre la visita del cardenal húngar Laszlo Lekai a Lituània, sobre els esforços del Kremlin de destruir l'Església de l'interior sobre les activitats del Comitè catòlic per a la Defensa dels drets dels creients, alguns membres del qual estan especialment vigilats per la KGB.

### Preocupa la situació al Líban

**Roma.**— Els combats al Líban entre faccions cristianes són "aflictius i preocupen profundament", escriu "L'Osservatore Romano".

Les informacions procedents de diverses fonts sobre la deterioració de la situació al Líban i sobretot en la represa de les lluites fratricides entre els grups cristians de diversa orientació, amb un gran balanç de víctimes i un augment de l'angoixa i del sofriment de la població, són "aflictius i profundament preocupants", escriu el diari.

"Cal esperar, segueix "L'Osservatore" que el sentit dels responsables prevalgui sobre tots i àdhuc pel bé superior del país, en tots els seus estaments, qualsevol que sigui el grup o formació a què pertanyin."

"Aquestes són les motivacions humanes i cristianes que ho exigeixen, les quals hauran de tenir l'absoluta prioritat sobre qualsevol altra consideració o divergència o desacord polític".

### Tancament d'una escola catòlica

**Teheran.**— L'escola catòlica de Teheran, dirigida per religiosos de nacionalitat italiana, ha estat tancada. Es pretén haver descobert documents que proven que existeixen relacions entre les instàncies directives de l'escola i organitzacions israelites. Els religiosos estan vigilats i se'ls ha prohibit sortir del país. Abans de que es conegués aquesta notícia, s'ha anunciat que totes les escoles pertranyents a minories seran nacionalitzades. L'Església Armènia i l'Associació Cultural Catòlica han protestat davant del Ministeri d'Educació.

### Ajuda a les mares necessitades

**Bonn.**— El fons d'ajuda de les diòcesis alemanyes, segons comunica l'Associació Alemanya de Càritas, ha disposat, per a les mares amb dificultats i en situacions de conflicte, durant els anys 1975-1979, 13.568.464 DM (uns 540 milions de pessetes). Sols el darrer any 1979 es dedicaren a aquesta ajuda quasi cinc milions de marcs (uns 200 milions de pessetes).

## A TERRA SANTA

Amb els Franciscans Custodis  
dels Llocs Sants

XVII Peregrinació:

19 al 30 de Desembre del 1980

Missa del Gall a Betlem

- Organitza el Comissariat de Terra Santa de Catalunya i Balears a Barcelona
- Places limitades: (mínim 25 persones màxim 45)
- Assistent - Guia: P. Angel Garcia, Franciscà

Inscripció i informes:

Comissariat de Terra Santa  
PP. Franciscans  
Santaló, 80 - Tel. 209 23 88  
Barcelona - 21

PARA BEBER  
AGUA  
SIN CLORO  
pida siempre

VITAL DE FOURNIER

**Disposicions per a l'ensenyament de confessions no catòliques**

## Podrà optar-se entre religió o ètica

El ministre d'Educació, José Manuel Otero Novas, ha firmat quatre ordres ministerials que regulen l'ensenyament de la religió i de l'ètica —entre les quals es podrà optar— el curs vinent. També queda regulada la classe de religió sobre confessions no catòliques.

La novetat de les ordres ministerials radica, en aquesta ocasió, en que per primera vegada dicta unes disposicions per a altres confessions no catòliques. Aquesta ordre ministerial porta com a títol "Ensenyament de religió i moral en el batxillerat i formació professional pel curs acadèmic 1980-1981". Després de reconèixer la llibertat del dret fonamental a l'educació religiosa, i considerant la varietat de confessions, la normativa d'aquestes disposicions es de caire molt general i experimental "sense prejudici —s'especifica— de que l'Estat estableixi amb cada Església, confessió o comunitat religiosa les normes específiques per a l'organització de l'ensenyament de la religió i moral de la respectiva confessió". Els dinou apartats de que consta la normativa venen a referir-se que serà igualment materia ordinària opcional alternativa amb ètica, la inscripció, l'horari, avaluació, semblant a la catòlica, els continguts seran elaborats per les respectives confessions. Els textos precisaran l'autorització del Ministeri, proposta de professors, inspecció, etc.

La darrera ordre ministerial es refereix igualment a l'ensenyament de la religió i moral a educació pre-escolar i EGB. La normativa ve a ser com les anteriors amb les seves característiques específiques d'opionalitat, professorat, matèria, avaluació, etc.

Amb les ordres ministerials s'inclou un anexe que fa referència a l'alternativa de l'ensenyament d'ètica i moral. El més remarcable és que si el nombre d'alumnes és inferior a vint entre els diferents grups d'un curs, no s'establirà l'esmentat ensenyament i seran declarats exempts d'aquesta matèria.



## Els joves reflexionen sobre el seu compromís cristià

### XXXIII Consell Nacional de la Joventut

Es reuneix a Alacant el XXXIII Consell Nacional de la Joventut Obrera Catòlica (JOC). Assistiran 80 representants que analitzaran i trauran conclusions basades en la campanya i enquesta que ha fet la JOC, a escala nacional, sobre l'oci i la vida quotidiana de la joventut treballadora. Aquest Consell també vol publicar un llibre com a base de la campanya de la JOC per el curs vinent. La identitat del moviment des de la seva dimensió cristiana serà un altre dels temes d'aquestes reunions. S'analitzarà igualment el periòdic "Juventut Obrera", òrgan d'expressió de la JOC, en els seus dos aspectes: contingut i economia. "Juventut Obrera" és avui, després de quatre anys de la seva segona època, probablement l'únic periòdic dirigit expressament a la joventut treballadora.

### Trobada de Joventuts Vicencianes

Málaga.— Uns dos mil joves de més de 16 anys, procedents d'arreu d'Espanya es reuniran a Benagalbón en una "Trobada Nacional de Joventuts Marianes Vicencianes" amb motiu del 150 aniversari de la fundació de les Joventuts Marianes Vicencianes.

Tots aquests joves pertanyen a les comunitats cristianes animades per les Filles de la Caritat i els Pares Pauls i s'han reunit durant les vacances per a meditar, reflexionar i, amb

treballs d'equip, aprofundir la seva fe. Semblantment, els joves han fet conèixer un comunicat que recull les normes a seguir durant la trobada, atenent-se a les paraules dites pel papa Joan Pau II en el seu recent viatge al Brasil davant de milers de joves: "La justícia social veritable es fonamenta en els drets de l'individu i aquests drets demanen una dimensió transcendent de l'home. Un jove cristià deixa de ser jove i deixa de ser cristià, si es deixa guanyar per ideologies que afavoreixen l'odi i la violència. Els bons desigs de construir una societat justa es perden, si no es venç la temptació del consumisme i l'exasperació del sexe".

### "No hi han vacances per a Déu"

Sevilla.— Unes jornades de reflexió cristiana per a joves de 16 a 25 anys tingueren lloc els dies 25, 26 i 27 de juliol a Mazagón (Huelva), organitzades pel moviment "Cristo Vive".

Al voltant de la idea "no hi han vacances per a Déu" s'han reunit els joves durant tres jornades del temps de vacances per a l'oració, comunicació i reflexió, en una revisió de les seves vides i accions a la llum de l'Evangeli.

### "Solos 80"

Burgos.— Dos mil joves participaran a les jornades "Solos 80", que es celebraran, del 4 al 8 d'agost, al "camping" proper al monestir benedictí de Santo Domingo de Silos, a Burgos. En aquesta trobada juvenil es tractarà el tema "La doble dimensió missionera del lema benedictí 'ora et labora' (prega i treballa)".

## Religiosos i clergues hauràn de fer el servei militar

Madrid.— Entre els darrers acords de l'Estat Espanyol amb la Santa Seu, de 1979, destaca el que es refereix a la supressió de privilegis especials vigents fins ara sobre el servei militar de clergues, seminaristes i religiosos. Aquest conveni ha estat enviat pel Vicari General castrense als seminaris i cases de formació de religiosos.

En aquest nou acord hi han unes prescripcions de caire general. Entre elles cal remarcar: queden anul·lades les pròrrogues de quarta classe, cas B; els clergues i religiosos estan subjectes a les disposicions generals de la llei sobre el servei i se sotmetran a les operacions de reclutament que la mateixa llei determina per a tots els espanyols. Finalment, els seminaristes, postulants i novicis podran acollir-se als beneficis comuns de pròrrogues anuals per raó dels seus estudis específics.

Amb tot, els sacerdots i diaques, ordenats abans del 4 de desembre de 1979, i els religiosos que hagin professat abans de l'esmentada data conservaran, sigui quina sigui la seva edat, el dret adquirit a l'exenció del servei militar, en temps de pau, d'acord amb l'article 12 del conveni abolit.

El document acaba amb unes normes dirigides a les Caixes de Recluta per a que donin compliment al que estableixen els diferents apartats.

## VIATGES COSMOS

Tot l'any al seu servei a les oficines de:

Enric Granados, 19  
Tel. 253 11 03  
Granvia, 654 - Tel. 302 47 22  
Passeig Valldaura, 266  
Tel. 302 47 22  
Passeig Valldaura, 266  
Tel. 233 39 02

Obertes de Dilluns a Divendres de 9 a 13.30 i de 16 a 19.30 h.

Reserves de passatges d'avió, vaixell, tren i línies d'autocars. Reserves d'hotels i apartaments. Cotxes de lloguer, lots, Transfers. Reserves per a Creuers, per mar i aire. Viatges de llargues distàncies. Excursions, pelgrinatges, Assegurances de vida, equipatge, assistència. Cursos d'Idiomes, Congressos, Festivals Cursos d'Esquí, Equitació, etc. Informació gratuïta d'itineraris. Ajuts per a organitzar el seu viatge particular de celebració, Noces, etc. Corresponsals a tot el món. Una completa organització internacional.

**PASO A PASO CALZADO DEPORTIVO**

**Bata Bata**

Concesionario:  
**GALLES**  
Condessa Sobradell, 3  
Barcelona 2



Un anís excepcional

**ANIS PENEDÈS**

Amb la garantia de:

**Destil·leries GALLEMÍ**  
Vilafranca del Penedès



**"Qui se'n va, s'emporta l'enyorança" diu el proverbi brasiler**

A Manaus, darrera etapa de la visita del Papa al Brasil, s'acomiada de tothom amb una frase del país que diu: "qui se'n va, s'emporta l'enyorança". El Pontífex va comentar: "Haig de confessar que ja sento què vol dir aquest proverbi. Però malgrat l'enyorança del Brasil, també porto dins del meu cor una gran alegria i la més agra-dosa satisfacció".

**El Papa no accepta una petició dels bisbes brasilers**

El cardenal Sebastiano Baggio va respondre en nom del sant Pare a la petició especial de dispensa de la visita "ad limina", presentada al Papa pels bisbes brasilers.

Segons la comunicació adreçada a tots els bisbes, el Papa Joan Pau II, encara que admetent el pes de les raons del preu del viatge i el fet que els bisbes podrien estar amb ell al Brasil, va lamentar-se de no poder acceptar la petició de la Conferència episcopal, per les raons següents:

- 1.— Pel desig del sant Pare d'un encontre personal amb cadascun dels bisbes, la qual cosa no seria possible, amb motiu de la seva visita al Brasil.
- 2.— Per a facilitar-los el contacte amb els diversos dicasteris de la cúria romana.
- 3.— Per l'edificació i bon exemple que causarà a la comunitat catòlica del país el gest dels pastors en tractar amb el pare comú qüestions vitals de l'Església.

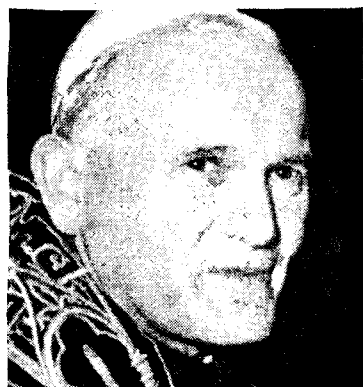
En la nota es recorda, a més, als bisbes la necessitat de trametre, durant l'any, l'informe quinquennal de les diòcesis.

La visita "ad limina" la fan cada cinc anys els bisbes d'arreu del món.

**Bibliografia del Papa Wojtyla**

Es titula "Escrips de Karol Wojtyla", i ha estat publicada a Itàlia i Polònia. Els autors de l'obra són el pare Gremaroeski i Zofia Wilinska. Es un recull de tot el que ha estat escrit pel papa i sobre el papa abans de la seva elecció pontificia. Els documents que es recullen en el llibre, de 280 pàgines, comprenen des del 1949, data en què el pontífex era a la parròquia de Sant Florià, a Cracòvia, el 1978.

En el pròleg, el Papa és definit com "un poeta, un filòsof, un teòleg i un pastor".



**El cardenal arquebisbe de Madrid, monsenyor Vicenç Enrique i Tarancón, ha fet unes declaracions a Efe amb referència al viatge del Papa a Espanya.**

"Per a la visita del Papa a Espanya, hem cregut més adient la data del centenari de santa Teresa —diu Tarancón—, però la data definitiva i el desenvolupament de la seva visita cal que ho fixi la santa seu. Joan Pau II ha donat al seu pontificat un aire peregrinant, es vol fer present en les diverses Esglésies del món per a conèixer la realitat de les comunitats cristianes i confirmar en la fe a tots els seus fills.

"Semblava molt lògic, gairebé obligat, que també visités la comunitat cristiana espanyola, que té la seva característica especial dintre de la unitat de l'Església.

"Els bisbes espanyols —va afegir— i tot el nostre poble desitjàvem que el Papa visités Espanya, i aquesta serà la primera vegada que un Papa vingui a casa nostra. Ja que a l'octubre del 1981 s'inicia el quart centenari de la mort de Santa Teresa, tant espanyola com de dimensió universal, creiem que la visita de Joan Pau II encaixaria del tot en aquestes dates. Jo vaig parlar amb el Papa d'aquesta possibilitat i ell va acollir els meus suggeriments amb molt d'entusiasme. Era el moment d'invitar-lo oficialment. Així, en nom de la Conferència episcopal, vaig invitar-lo ja fa molt de temps —és la primera gestió que sol fer-se per a preparar una visita del pontífex, la invitació dels bisbes—, i sa majestat el rei, com a cap de l'Estat, també ho ha fet després".

"Sembla lògic —diu el cardenal— que el Papa s'hostatgi a Madrid, durant els dies que romangui a Espanya i que s'hi celebrin els actes principals. També és obligada una visita a Avila, tractant-se de Santa Teresa; però, concretament, no puc avançar res dels seus desplaçaments a d'altres ciutats fins que es concretin la data i els propòsits del Papa en darreres converses".

Segons el cardenal Tarancón

**"Sembla lògic que el Papa resideixi a Madrid quan vingui a Espanya"**



**Presència del Papa a Catalunya**

A causa de la densitat demogràfica de Catalunya i les seves peculiaritats o "característiques especials", tot fent servir les mateixes paraules de Tarancón, creiem de gran impor-

tància la presència de Joan Pau II a casa nostra. No es tracta pas de demanar que el Papa passi les poques hores de la seva visita, anant de poble en poble beneint multituds per les carreteres i carrers, ni molt menys emprar més temps en el diàleg i reflexió amb grups responsa-

bles i reduïts de les diferents comunitats cristianes, com insinuava un comentarista barceloní. Es tracta de reclamar una estada a Catalunya que —de beil antuvi fem servir les paraules de l'arquebisbe de Madrid— té el seu caire especial dintre de la unitat de l'Església".

*Crònica de Roma*

**Per a un servei més eficaç a l'Església**

ROMA (del nostre corresponçal).— Els ordes religiosos són una gran part dels efectius de l'Església catòlica. ¿Se'ns ha ocorregut mai de pensar què passaria si dels quadres de l'esforç apostòlic desapareguessin —així de sobte— els jeusites, o els franciscans, o els salesians, o els dominicans? Actualment, a més, es torna a valorar la capacitat de govern de molts religiosos. Per tal d'adonar-se'n, n'hi ha prou amb recordar que els nous cardenals arquebisbes de Milà i Torí són un jesuïta i un carmelità, respectivament, i que a Espanya passa el mateix.

Les seves raons deu tenir el papa quan tria els seus germans bisbes entre el clergat regular; i no sembla que hi cerqui sobretot la disciplina i obediència. No oblideu que a certes latituds són precisament els religiosos els qui ocupen les posicions més avançades, els qui resulten menys còmodes a certs poders que desitgen la perpetuació de certes situacions; i això el papa ho sap més bé que ningú. No tindria res d'estrany que, en els religiosos, valorés llur forma de vida: austera, incòmoda moltes vegades, però enriquida per la convivència i plena de sentit en pertànyer a una família. Però això darrer només és un parèntesi.

La notícia és que aquest any 1980 la Unió de Superiors Generals dels ordes religiosos celebra el 25è aniversari de la seva fundació. La part més solemne ha consistit en una concelebració a la basílica de Santa Sabina presidida pel cardenal Garrone i el pare Arrupe, president d'aquesta Unió, i la participació de més de vuitanta superiors generals acompanyats de gran nombre de cardenals i amics. Anteriorment, aquests generals havien estat reunits quasi una setmana —solen reunir-se unes quantes vegades cada any— als afores de Roma, a Grottaferrata. Hi rumiaven com poden

col·laborar més estretament entre ells i prestar un servei cada vegada més eficaç a l'Església i el món. El cardenal Pironio, prefecte de la sagrada congregació de Religiosos, els va parlar sobre "el paper d'aquesta Unió al servei de l'Església".

Tanmateix, el tema central de l'aplec ha estat "La família cristiana i la seva relació amb la vida religiosa". El tema, escollit en relació directa amb el sínode vinent, ha estat tractat des d'angles diversos. Es a dir, des de l'òptica de diverses cultures amb les quals els religiosos es troben en llur expansió missionera i universal. I no sempre és fàcil el tractament del problema: és un fet cert que el matrimoni poligàmic està profundament arrelat als costums africans, fins entre els batejats i tot; a d'altres països el matrimoni és vist cada vegada més com un procés, un consens creixent, més que com una decisió presa al moment de la celebració.

Una qüestió que s'ha endut unes quantes hores de comentaris ha estat la de la tensió existent entre la doctrina tradicional de l'Església sobre el matrimoni cristià i la situació actual de molts cristians al món d'avui. La pregunta que s'han fet unes quantes vegades ha estat: "¿Com podem continuar sostenint la sacralitat i la dignitat del matrimoni cristià i de la família, mostrant alhora la nostra atenció pastoral pels catòlics que es troben en situacions difícils, tal com passa a l'Àfrica amb els matrimonis polígams o a l'Occident amb els catòlics divorciats?". Els pares generals han manifestat explícitament llur esperança que el sínode de bisbes donarà indicacions pastorals i ajudes per a resoldre aquestes situacions difícils.

Enric Planas.



**EDITORIAL CASALS**

**MATERNAL • PREESCOLAR • E.G.B. • B.U.P.**

PUBLICACIONS EN:

**CATALÀ • CASTELLANO • CATALÀ MODALITAT BALEAR • GALEGO • EUSKERA**

Demanau informació a:

**Editorial Casals**

Casp, 79. Barcelona 13

Calendari

**Diumenge, 3 d'agost.** XVIII del temps ordinari. Sant Gamaliel i Nicoderm, cfs., Gustau, b. Stes. Lídia i Ciria, vg. Festa major a Andorra la Vella, Bagà, Tavèrnoles i Viñoles d'Orís. El sol surt a les 4,47 i es pon a les 7,6 (hora solar).

**Dilluns, 4 d'agost.** Sant Joan M.<sup>a</sup> Vianney, patró dels sacerdots, i santa Perpètua. Festa major a Argenton, Pals i Serra d'Almós. Fira a Piera i Tremp.

**Dimarts, 5 d'agost.** Mare de Déu de les Neus. Sant Oswald, rei, i santa Afra, mr. Festa major al Port de la Selva, Sitges i Vilanova i la Geltrú.

**Dimecres, 6 d'agost.** La Transfiguració del Senyor. El santíssim Salvador. Sts. Justs i Pastor, germans màrtirs. Festa major a Caldes de Malavella, Golmes i Sant Just Desvern.

**Dijous, 7 d'agost.** Sts. Sixte II, p. mr. Gaietà, fdr, i Albert de Sicília, cfr. Festa major a Sant Pere de Riudebitlles.

**Divendres, 8 d'agost.** Sts. Domènec de Guzmán, fdr, Ciriàc i Llarg, mrs.

**Dissabte, 9 d'agost.** Sts. Romà, mr. i Domicià, b. cfr. Festa major a Pont de Suert i Sisquer.

L'Església celebra

**3 d'agost.** Diumenge XVIII de durant l'any. Lectures: primera Ecle 1, 2 Salm 94; segona Col 3, 1-5. 9-11; tercera Lc 12, 13-21.

**4 d'agost.** Dilluns de la XVIII setmana de durant l'any. Lectures: primera Jr 28, 1-17; Salm 118; segona Mt 14, 13-21.

**5 d'agost.** Dimarts de la XVIII setmana de durant l'any. Lectures: primera Jr 30, 1-2; segona Mt 14, 22-36.

**6 d'agost.** Dimecres; Transfiguració del Senyor. Lectures: primera Dn 7, 9-10; Salm 96; segona Lc 9, 28b-36.

**7 d'agost.** Dijous de la XVIII setmana de durant l'any. Lectures: primera Jr 31, 31-34; Salm 50; segona Mt 16, 13-23.

**8 d'agost.** Divendres de la XVIII setmana de durant l'any. Lectures: primera Ha 1, 15; segona Mt 16, 24-28.

**9 d'agost.** Dissabte de la XVIII setmana de durant l'any. Lectures: primera Ha 1, 12-2,4; Salm 9; segona Mt 17,14-19.

# Divagació sobre la soledat

Algú ha dit: "El meu esperit és un desert, i el món és un desert, malgrat que bulli de gent com a París o Tokio".

L'home, avui, no ha après a estar sol. Si no en sap, d'estar sol, significa que es troba sol.

## La soledat descoratjadora

Hi ha una soledat desesperant, que la palpem més en les jornades d'estiu, quan sembla que tot ens ofereix i ens invita a la companyia i a les relacions socials. Llegim estadístiques sobre el turisme, però cada vegada que els mitjans informatius ens les repeteixen, quedem esborronats d'aquesta multitud d'homes que van d'un país a l'altre, d'Orient a Occident; gent que vénen d'Alemanya, de Bèlgica, de França o Itàlia al nostre país. Però gent que amb prou feines es tracten i relacionen; gent que no es coneix.

Entre nosaltres, famílies enteres que abandonen la capital cada cap de setmana, per retrobar-se de nou a les autopistes, a les platges, als hotels i a les "boites". Durant l'any, ens veiem atapeïts pels carrers i a les places; gent al mercat, al cinema, als hospitals, a l'autobús, fent cua a les estacions ferroviàries i a l'aeroport. Estem lassats pel brogit: hores punta, cotxe, televisió, telèfon, visites inoportunes, hores extra de treball. L'home públic —artista, polític, cirujà o futbolista— és assaltat pels periodistes que amb mil preguntes, amb fotografies i el flash, prostiueixen la seva vida privada.

I enmig de l'aglomeració de gent, entre trepitjades i empenyes, crits i contaminació, ningú no coneix ningú! Es llavors quan desitgem d'estar sols. L'home vol la solitud perquè moltes vegades es troba ja sol. Es una paradoxa que, en un món de més de tres milions d'habitants, l'home es trobi sol!

Hi ha encara una soledat més enervant: la del nen petit, orfe de pare i mare; la del jove sense ideal i sense projecte; la de la

noia sense amor i caliu. La soledat de l'home en atur o mancat de salut. La de la dona, l'esposa, quan el marit li ha estat infidel. Hi ha uns clàssics solitaris: els solters; a voltes, les vídues i, gairebé sempre, els vellets.

## La solitud que eleva l'esperit

L'antitesi d'aquestes soledats angoixoses, és la solitud que ennobleix l'intel·lecte, que dignifica l'esperit i nodreix l'home interior. Deia Beethoven: "M'agrada estar sol. Totes les meves creacions musicals més valuoses, les dec a la soledat, als anys de la meua sordesa i ceguesa". Quan l'individu sap parlar amb el jo que porta a dins, la solitud esdevé una joia i un plaer. Unes jornades de descans, de relax, en un paratge solitari, és una terapèutica eficaç pel que té el sistema nerviós destrossat. Es diu que molts estats europeus preveuen per a l'any 2000 "espais de soledat".

La llum del sol, la nit estelada, els prats, el cim de les muntanyes, la carena i els tossals, la immensitat de la mar, el blau de les ones, el bosc silent, tot, amb el seu mutisme, ens diu tantes coses! La solitud esdevé llavors una descoberta dels valors espirituals. Qui sap estar sol, sap no estar sol; és a dir, sap sortir d'ell mateix, del seu egoisme. Tenir fe ja és estar acompanyat. Es percebre Aquell en qui es confia i és projectar-se vers una fraternitat humana i universal.

Tant de bo que el món silent i majestuós de la naturalesa pura —de la que tots, qui més qui menys, gaudirem aquest estiu— ens reveli que no estem pas sols; que al nostre entorn ens estima l'Altre i ens esperen els altres.

Francesc Gamissans

La Bíblia a l'abast

# La gran lliçó de la relativitat

(Ecle 1: 2; 2: 21-23)

La primera lectura d'avui és treta d'un llibre únic a la Bíblia. L'autor s'ens presenta com un creient doblat de savi. Savi no sols per la maduresa dels coneixements adquirits, sinó també per l'experiència de la vida. Es un d'aquells esperits forts que surten de tant en tant enmig del poble i que saben esguardar tothom i tota cosa amb realisme, amb serenitat, amb mirada escrutadora que sap abastar no sols l'efecte que es mostra als seus ulls, sinó que arriba fins a la causa i baixa fins a les darreres conseqüències dels fets i de les persones. Un home assenyat que mira el món amb seny. Però amb un seny tan fort, tan fora de sèrie, que el situa a la frontera de l'excentricitat. No és al centre de la tradició i del pensament del seu poble. Però tampoc no n'és fora. Es de dins estant que critica el deixar-se endur de la immensa majoria dels seus. Sap mantenir-se lluny de l'entusiasme. I sap també no témer res. Perquè ha descobert que en aquest món tot és relatiu. Unicament Déu en la seva essència és absolut.

**Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va (12).** Aquesta és la sentència clau del llibre i el nervi del seu argument. Tot el que hi ha sobre la terra és buit. Darrera les aparences grandiloqüents s'hi troba la inconsistència més aclaparadora. Per això no s'hi troba res ni ningú que pugui omplir del tot la vida de l'home. L'autor, de retruc, ens ha dit l'especial grandesa de la persona humana: és massa gran per a poder ésser omplert amb les petiteses d'aquest món. El que ha estat fet a imatge i semblança de Déu, únicament Déu pot omplir-lo, que és el mateix que dir que únicament ell pot realitzar-lo del tot. La nostra lectura, un cop ha proclamat aquest principi, ens fa saltar al final del capítol segon del llibre. Ens ofereix així un exemple concret d'aquesta buidor: la relativitat del treball humà. Notem que aquí es tracta precisament del treball ben fet —amb esforç..., amb coneixement, traça i eficàcia (2:21)— i malgrat tot també això és en va. I no sols això sinó que és una gran dissort, perquè la mort ens deixa sense res i el fruit del treball és assaborit per un altre.

En aquest temps d'exaltació de la tècnica i del treball humà, la reflexió del savi és d'una gran actualitat. Anem adelerats cercant en el treball i en els seus fruits allò que creiem que ha d'omplir la nostra vida, i veiem com es consum en el neguit, el defici i les penes de la nostra servitud (2:23). Sembla talment com si el treball fos el destí suprem de l'existència humana, fins al punt que ens oblidem de vetllar per l'autèntica realització de la nostra personalitat. En una paraula: no trobem temps per a ser persones. Potser que ens aturem, doncs, i que mirem enlaire. El que de debò ens interessa més és ser persones, conscients de la nostra grandesa i de les nostres limitacions, col·laboradors incansables i realitzadors insubornables del pla de Déu. Així som convidats a posar un to de sa relativisme en totes les coses, la qual cosa no vol dir desinterès, sinó únicament valorar-ho tot correctament. Ja que l'únic absolut és Déu.

Josep M. Aragonès

# ¡Pinti'l Vostè mateix!

És el bricolatge més fàcil i més net. Animi's i sorprengui's dels resultats. Compti amb nosaltres, per tal d'aclarir qualsevol dubte sobre pintat, lacat o envernissat.

**Servei TITANLUX**



Gratuit

**309 42 66**

Escriu al Servei TITANLUX. Gratuït. Av. Bogatell, 29-47. Barcelona-5, si desitja rebre gratuïtament el prospecte: "Pintar és el bricolatge més fàcil".

Nom \_\_\_\_\_  
 Adreça \_\_\_\_\_  
 Població \_\_\_\_\_  
 C.A.C. \_\_\_\_\_

### Butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm/renovar la meua subscripció a CATALUNYA CRISTIANA

Nom i cognoms.....

Adreça..... Població..... D.P.....

Trameto les 1.500 ptes. per gir postal.

Incloc un taló barrat per aquest import.

Prego al Banc/Caixa.....

Agència.....

que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta/compte n.º.....

Lloc..... Data.....

Signatura

### Butlleta de reserva d'accions de bons de fundador

El sotassinat.....

amb domicili a.....

Població..... Telèfon.....

solicita la subscripció de..... reserva d'accions/bons de fundador (passar ratlla sobre el que no convingui) d'Edicions Terra Nostra S.A.

Incloc un taló barrat per valor de..... ptes.

Trameto un gir postal per valor de..... ptes.

Prego al Banc/Caixa.....

Agència.....

que se serveixi carregar al meu compte/libreta n.º.....

el rebut corresponent que els presentarà per al cobrament,

Edicions Terra Nostra S.A.

Lloc..... Data.....

Signatura

### Carta oberta als subscriptors i lectors (V)

Amics:

No em fa res plagiar un programa radiofònic que es feu famós i dir-vos: "Sou fermidables!". Que podien comptar amb els lectors i subscriptors de CATALUNYA CRISTIANA ho suposàvem, però ara ho sabem.

La renovació de subscripcions es va fent regularment. Cada dia n'arriben de les que no estaven domiciliades i alguns les domicilien per a l'any que ve. Arriben també noves subscripcions, reserves d'accions i donatius. Tanmateix no afluïeu puix encara no som allà on hem d'anar.

Algú pregunta perquè se li renova la subscripció ara i quan dura una subscripció. Molt senzill. La subscripció anual és per acinquanta-dos números a comptar des del primer rebut per subscripció. Renovem ja ara les subscripcions domiciliades que es varen fer durant l'estiu passat, i demanem que es renovin voluntàriament les no domiciliades avantçant-nos així, un més o dos, uns diners per a facilitar la nostra tresoreria.

A tots moltes gràcies per la vostra comprensió i per vostra ajuda generosa.

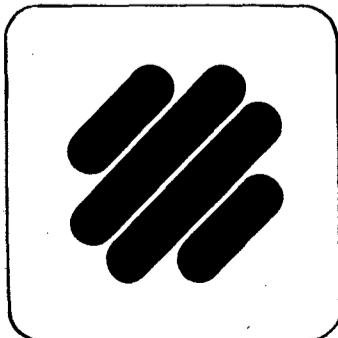
Joan E. Jarque i Jutglar.  
Director.

La vostra triple contribució:

- 1.— Subscriure, potser per segona vegada, algunes accions de 1.000 ptes.
- 2.— Renovar ben aviat la vostra subscripció els que no en teniu domiciliat el pagament.
- 3.— Obtenir alguna subscripció nova entre els vostres amics.

**ESTALVI**  
**3ª EDAT**

**PER A NOSALTRES, LA "TERCERA EDAT" ÉS LA PRIMERA**



BANCA CATALANA

BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA

BANC DE BARCELONA

BANC DE GIRONA

BANC MERCANTIL DE MANRESA

## Costums i tradicions

### Les nevades de l'agost

Un 5 d'agost, dia de Santa Afram la qual té dedicat un santuari a la parròquia gironina de Ginestar, va caure en aquell indret una insòlita nevada. Naturalment, les nostres generacions no ho han vist, car la cosa succeï fa segles.

El fet, segons la tradició oral, sorprengué la pastoreta d'una masia propera. Estava atalaïant el ramat quan restà sorpresa per la presència d'unes grans clapes de neu prop de la capella dessús dita. De seguida donà compte del fenomen a d'altra gent i decidiren averiguar a què era degut. Apartaren la neu, cavaren en aquell indret i ben aviat hi trobaren una preciosa imatge que designaren amb el nom de Verge de les Neus. Durant molts anys estigué en una fornícula del frontal de la capella fins que fou robada, segons que diuen, per uns antiquaris.

Molt a prop es va designar amb el mateix nom una font, les aigües de la qual tenien fama de medicinals. Des d'aleshores, el dia 5 d'agost festa de la Mare de Déu de les Neus unida a la de santa Afra, començà a celebrar-s'hi un aplec, famós a tota la contrada.

La Mare de Déu de les Neus, a casa nostra és venerada a molts indrets. Des del Tarròs, a Lleida, on li canten: "baix el títol del Tarròs i de les Neus, us venera Pujalt amb fe vertadera", fins a Barcelona, on la prengueren per patrona els agullers, establerts al carrer del mateix nom —entre la Via Laietana i Canvis Nous—, passant per Port de la Selva on la tenen per igualment patrona, pel veïnat d'Espinavell, d'Olot; per Geles Montpius de la parròquia de Gausac a l'Urgell pel carrer de Vilador de Sabadell entre altres.

Una tradició semblant a la de l'ermita de santa Afra, es troba a l'església de sant Just i sant Pastor, a Barcelona. En recordança del fet, antigament, hom simulava una nevada dins el temple, deixant-lo tot blanc llevat de l'altar on hi havia la imatge de la Mare de Déu de les Neus, tal com havia passat quan aquesta fou trobada.

És advocada de les dones boniques i anys enrera, a l'església dessusdita, se celebrava una festa religiosa a la qual assistien aquelles que es consideraven belles. Confiaven també en la Mare de Déu de les Neus les puntaires, que li demanaven tenir les mans sempre



blanques, netes i seques per no tacar les puntes del coixí amb la seva suor. Semblantment la tenen per advocada planxadores i rentadores, i en els temps en què es feia la bugada a casa molt rarament les mestresses deixaven d'encomanar-s'hi abans de començar el treball.

També es venera a l'ermita de la Foia, de Cabassers, a la comarca del Priorat i bisbat de Tortosa, amb una imatge que és reproducció de la venerada a Roma, a la basílica avui coneguda pel nom de Santa maria la Major. Segons la tradició, en temps del papa Liberí un noble patrici romà sense fills va voler deixar la seva herència a la Verge i va demanar-li inspiració per saber com havia de fer-ho. Fou així con un 5 d'agost caigué una miraculosa nevada a l'Esquilí —un dels sets turons on fou edificada Roma— que marcà els límits on —interpretant el fet com una resposta de la Verge— s'erigí, doncs, la basílica. Aquest fet donà origen a la festa litúrgica universal.

Una altra Mare de Déu de les Neus es troba a l'Arreu del Pallars Sobirà, en honor de la qual se celebra un aplec, també el 5 d'agost. Com al gironí de santa Afra, hi va gent de tota la comarca i també, segons cantava l'enyorat "trobador de la Mare de Déu", Joan Benet i Petit, "els isards de cada cresta / les congestes, els estels / les arbrades desmaiades / i les dulles dels herbeis//".

Romana, gironina, lleidetana o tortosina, el cert és que cada any, nevi o no —i qui això escriu recorda, encara, una nevada per l'agost, a Núria fa un xic més de mig segle— la Mare de Déu de les Neus ens porta una mica de frescor i alegria, com un preludi de la festa grossa que, a honor de la seva gloriosa Assumpció al Cel, ens preparem a celebrar.

Esteve Busquets i Molas

## La font del desmai Selecciona i comenta: Climent Forner

### Camil Geis

Gironí de naixença (Pont Major, 1902) i sabadellenc d'adopció (des del 1929 és organista i mestre de capella de la parròquia de Sant Feliu), Mn. Camil Geis i Parragueras brilla amb llum pròpia entre la munió de clergues que escriuen versos a l'ombra de Verdaguier, encara que l'or de la seva poesia, or autèntic, sigui mat. Conscient de la seva doble vocació —que en el fons és una de sola—, ha posat el seu millor talent poètic al servei del seu apostolat sacerdotal, i ho ha fet amb una dignitat artística absoluta, valorada justament per crítics tan rellevants com Manuel de Montoliu, Octavi Saltor i Albert Manent, entre d'altres. Culte i popular alhora, canta la fe cristiana, el sacerdoti catòlic, les devocions i tradicions del poble, la natura, amb una riquesa de lèxic un enginy

en la rima, una seguretat en el ritme (ja no fóra músic) i una perfecció formal que sorprenen. Si no sempre l'acompanya la inspiració, domina molt bé l'ofici. Deixeble de Carner i de Francis Jammes, és Mestre en Gai Saber. Ha escrit també en prosa tan ben cisellada com els seus versos i té, a més de diverses composicions musicals, algunes obres de teatre.

En l'escaïença dels seus cinquanta anys de sacerdoti i de poesia va publicar "De primavera a reravera" (1975), volum extraordinari que recull catorze llibres anteriors des de "Balades i cançons (1931), la seva revelació esclatant, a "Noves fulles d'heura". No es pot parlar d'obra completa, perquè Mn. Geis segueix escrivint, i per molts anys!

#### PORTAL DE SANT CRISTÒFOL DE GIRONA

Portal de Sant Cristòfol  
—Sant Daniel al fons—,  
l'estudiant gallòfol  
hi penja les lliçons.

on brolla, pura i fresca,  
la Font d'En Pericot.

Quan vénen, taciturnes,  
les hores de la nit,  
només les aus nocturnes  
llavors hi fan brogit.

Amb petja lleu i flonja,  
colgat dintre el manteu,  
ja passa un vell canonge  
de la vetusta Seu.

Record d'heroiques gestes,  
uns murs esgavellats:  
avui, lloc de conquestes  
de cors enamorats.

Després, les campanades  
de l'alta catedral,  
ingràvides, pausades  
i amb rössec immortal.

Amb càntirs, la gent tresca  
Portal vall, pel sot,

L'esquella d'unes cabres  
desfà amb els seus repics  
un lleu ressò de sabrés  
i de canons antics.

CAMIL  
GEIS

## ESPORTS

### Obra Atlètico-Recreativa de Barcelona Final de Bàsquet



J. M. JOSE (51)

R. Devert, T. Pallares (10), M.J. Corbella (8), M. Campanya, N. Estapé (4), M. Alvarez (8), M. Guitart, M.G. Capella (2), M. Devert (19), M.E. Muñoz.



CLUB de B.I.M. (46)

A.M. García, M. Estival (10), L. Coloma (20), M.S. Peña (6), M.J. Vidal (5), M. Cerdá (18), M.R. Zabala (5).



CLUB AGUT (44)

M. Rovira, R. García, C. Sanchiz (9), A. Prat (10), E. Salvador, R. Comasoliva, M. Mozas, M.V. Agusi (5), R. López (1), N. Casas (5), M. Castells (2), M. Llonch (12).



CODEYBA ATLETIC (40)

E. Humet (7), R. Viladevall, M. Humet (11), G. Gil (4), M. Duaso (4), M. Esmerats, M.J. García (3), G. Majo, M.T. Llordes (6), C. Camps, M. Castañé (5).

## CAMPANARS I RELLOTGES

### MONUMENTALS

Restauració i manteniment

Instal·lacions de  
sistemes automatics

Telèfon 870 07 78

benestar des del començament...

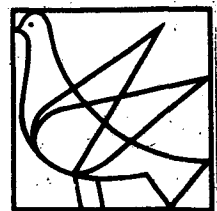


# mulletton

per a la higiene del cos i de la llar

**CALÇETA-BOLQUER  
(BRAGUITA-PAÑAL)**

PREPARATS PER



**IBB**

LABORATORI CIENTÍFIC  
PER A LA HIGIENE

# Nens i cap de setmana

## Barcelona

Aquest diumenge a les 7 de la tarda tindrem l'oportunitat, dins la programació del GREC, un espectacle dedicat a les arts para-teatrals. Tal com indica el seu nom: "La Petita Companya de Saltmbanquis del Dr. Solé i Tortell Poltrona", ens oferirà la successió de diferents números dedicats a l'acrobàcia, jocs de màgia, malabars, pesos, pantomima... tot junt, com sempre amb música i humor. És Tortell Poltrona el qui dona a l'espectacle aquest aire festiu, grotesc i humorístic. "La Petita Companya del Dr. Solé" és una de les poques companyies dedicades a aquest tipus d'espectacle. Procedeixen del món del cir, i intente acostar a l'infant a aquest tipus d'arts para-teatrals, que avui, per desgràcia, tan poques vegades podem veure. Entrada, 100 pessetes.

Per els més grandets, recordo que el 7, 8 i 9 d'agost, a les 10.30 de la nit podran veure els **Joglars** amb el seu nou espectacle "Laetius".

També els dies, 1, 2 i 3, a les 10.30 de la nit, a l'antic Hospital de la Santa Creu el grup de teatre **L'Olla** presenta "La Puntaire" o Virgo Fidelis, una divertida obra sobre el clàssic tema de les relacions entre mare i filla. Adequada a partir dels 12 anys. Entrada, 250 pessetes.

Els afeccionats al cinema, els recomano "El corcel negro" al Club Coliseum.

Película que demostra l'amistat entre un nen i un cavall de carreres. Pels que no l'han vist, sobre tot si oscilen entre els 5 i 11 anys, se segueix projectant al Publi i també a comarques, "La flauta dels sis barrufets".

## Comarques

### Dissabte

**Sant Iscle de Vallalta.** Per la tarda, cançons i contes populars, per "Xesco Boix".

**La Garriga.** A la plaça de l'Església, a les 12.30 els titelles "naip", representaran "Enrenou a la jungla".

**Montblanc.** Cançons populars a les 6 de la tarda, per "Angel Daban".

**Collbató.** A les 6 de la tarda, cercavila amb el grup "Planxet i Cia".

**La Llacuna.** A les 6 de la tarda amb motiu de la Festa Major, el grup "El Setrill" animarà la cercavila.

**Sant Fruituós de Bages.** Al matí a les 10, cercavila amb el divertit grup "Plou i fa sol".

**Riudoms.** Per als més grandets representació teatral amb el grup "L'Altern" de l'obra "En Papitu enamorat".

### Diumenge

**Collbató.** A la Font de Códol, a les 5.30, titelles "Baliga, Balaga".

**Sant Fost de Capentelles.** A les 6 de la tarda, els titelles "Naip" a la plaça Estart.

**Bagà.** A les 11 del matí, cercavila amb "El Setrill".

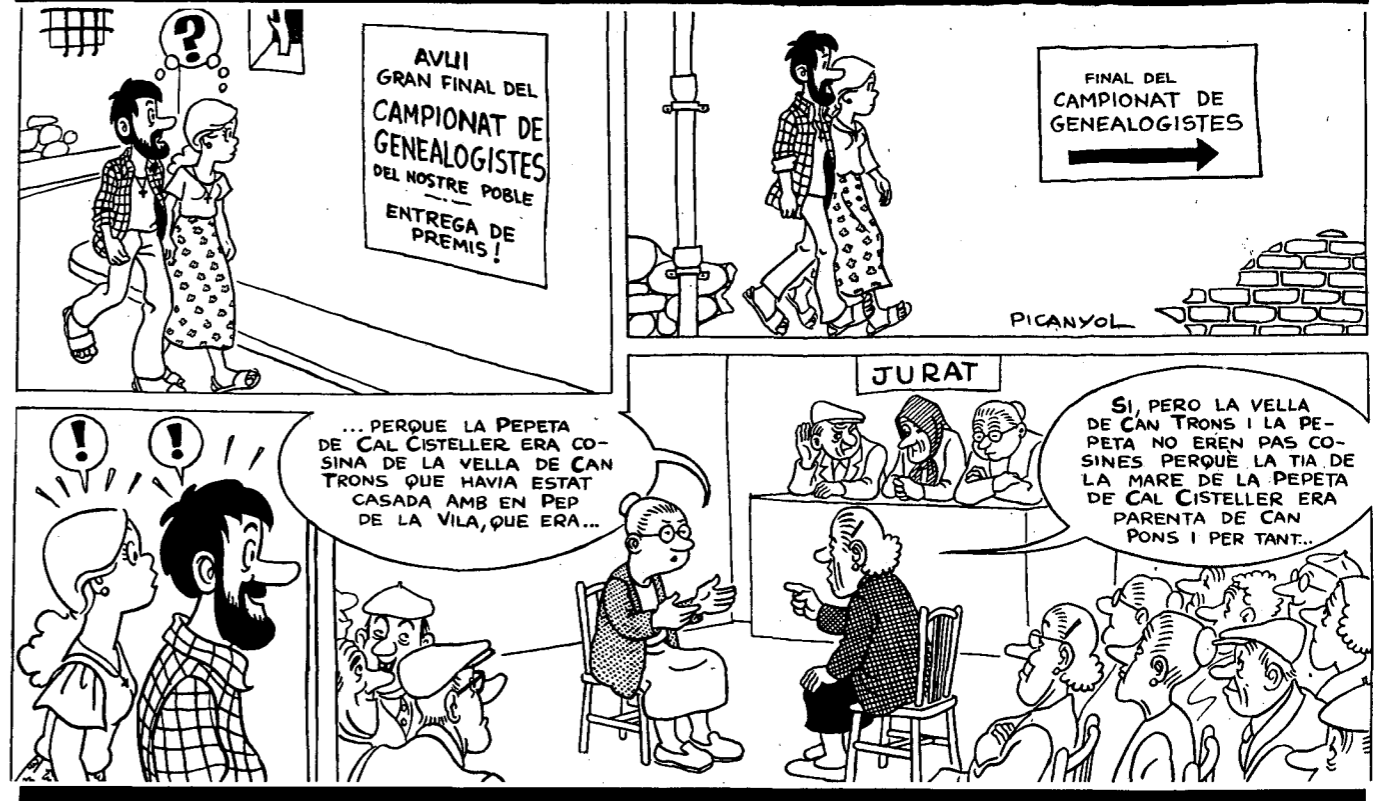
**Sant Salvador de Guardiola.** Matí a les 12.30, cercavila amb "Plou i fa sol". Recordem que el dia 4, tarda, actuaran els titelles "Baliga Balaga" a la Cala Pruna de Pals. El dia 5 els titelles "Naip", a les 5 de la tarda a La Fatarella. El mateix dia a La Llacuna, a les 6 de la tarda hi hauran jocs de màgia espectacular amb la "Capsa Màgica" i cançons populars amb Xesco Boix. El dia 6, a la plaça Maragall de Sant Just Desvern a la tarda actuarà "La Capsa Màgica".

## Festes majors

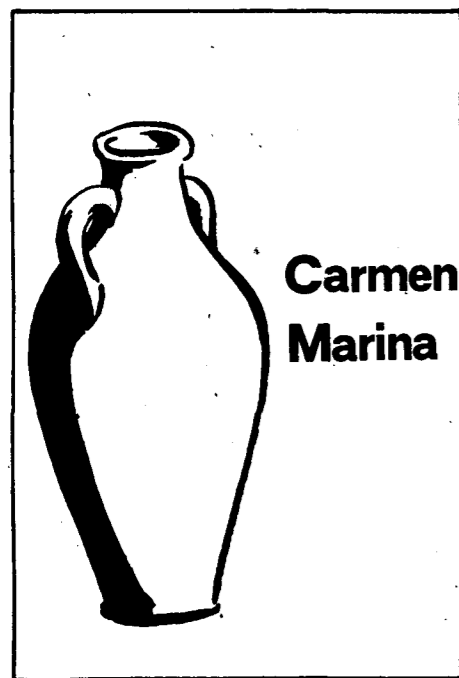
**La Llacuna** celebra la seva Festa Major el primer diumenge d'agost. Pertany a la comarca de l'Anoia. Comunica amb la carretera que va a Igualada des de Vilafranca del Penedès. L'estació més propera és la d'Igualada. Te l'ermita de sant Antoni, i les ruïnes d'un castell, anomenat Vilademàger. La Llacuna és una població molt antiga. Encara conserva porxos i arcades en una de les seves places. Val la pena visitar la seva cova prehistòrica. En el seu terme es troba la masia de Solanes.

**Carne Anfosso**

# La família Moixó

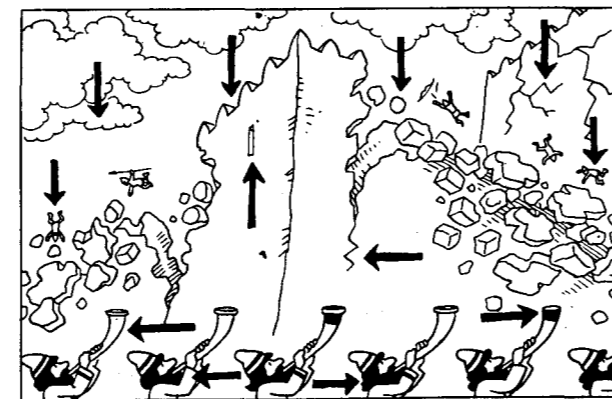


## Jeroglífic



**Carmen Marina**

## Solucions



**HORIZONTALS.** - 1. AFINAT. ESTANCA. - 2. NUA. ISAR. SEAT. - 3. YN. BI. EC. LC. UNS. - 4. AC. ADUNO. LEVITA. - 5. LI. TUIES. ERERIC. - 6. OL. LA. TIBAR. R. - 7. AN. LLEPA. RITRAP. - 8. NA. EPSEV. ERRARE. - 9. AR. SA. PE. SE. MIR. - 10. DIU. CANA. APES. - 11. AS. TRES. TARRASA.

**VERTICALS.** - 1. AN. YAL. ANADA. - 2. FUN. CIONARIS. - 3. IA. L. UT. - 4. N. BATLLES. R. - 5. A. IDUALPA. E. - 6. TI. UI. ES. CS. - 7. SENE. PEPA. - 8. ACOSTAVEN. - 9. ER. I. AT. - 10. S. LLEBRES. A. - 11. T. CERAIRE. R. - 12. AS. VE. TR. AR. - 13. NE. VIR. RAMPA. - 14. CAN. TIRARIES. - 15. ATSAC. PERSA.

CASA **Sibecas** ARTICLES PER A ESPORT

Aribau, 35 Telèfon 253 18 22 BARCELONA-11  
Consell de Cent, 263 Telèfon 253 18 57

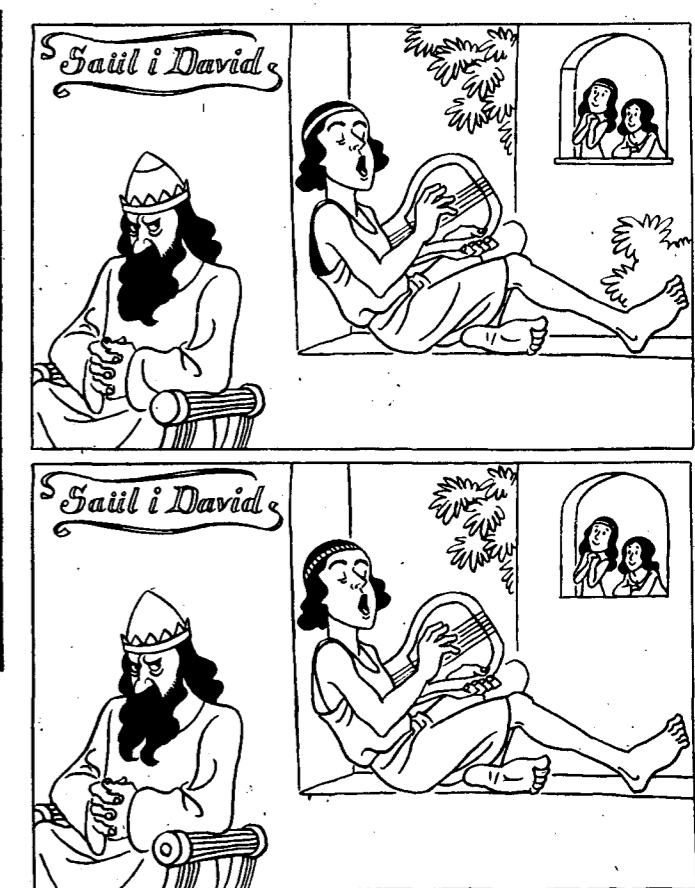
## Sopa de lletres

A	J	O	E	S	M	I	R	N	A	S
I	S	O	C	L	A	L	F	A	A	I
F	L	E	O	M	E	G	A	R	D	J
L	U	E	F	L	S	E	D	N	A	Y
E	O	R	D	E	E	I	U	R	E	L
D	Q	U	I	E	S	S	I	E	L	M
A	Q	U	I	E	R	T	A	I	E	A
L	L	Q	U	I	A	V	E	E	L	G
I	T	O	T	I	P	O	D	E	R	R
F	O	S	T	C	A	P	I	V	I	E
L	A	O	D	I	C	E	A	I	I	P

Busqueu el nom de les set esglésies que nombra Sant Joan al començament de l'Apocalipsi.

Amb les lletres sobrants trobareu un fragment del mateix llibre i el capítol i verset on es troba.

## Els errors a dotzenes



# LA CIUTAT, EL POBLE, LA COMARÇA.

LA VICENTETA, AMATENT, NO ES FÉU ESPERAR

AQUEST MARTÍ SEMPRE HA DE SORTIR AMB LA SEVA

VA NOIS, VA. CAMINEM!

EL QUE PORTA LA PEÇA S'IMPACIENTA. AQUEST MENUT ELS ENTRETEN XERRANT.

Ai! Ai!  
LA CLAU ES PART DE DINS

COM? NO HI HAS ENTRAT? NO T'HE DIT QUE HI PORTESSIS EL FRARE?

SI SENYORA. EL FRARE HI ÉS.

DONCS OBRE LA PORTA TAL COM L'HAS TANCADA I TREU-LO!

TREURE'L? OH! OH! TRUQUI I ES LLEVARÀ.

ES LLEVARÀ? PERÒ QUE T'EMPATOLLES?

RENDIT?

SI! CALDRÀ TRUCAR FORT. ESTÀ RENDIT!

SI! D'ESCALFAR LA CAMBRA DE SANT TOMÁS, LA DE LA SENYORITA I... ARA...

PERÒ... DE QUI PARLES?

AI! AI! DEL FRARE DE L'ÚNIC QUE HI HA A LA CASA... DEL PARE PANCRACI

VERGE SANTISSIMA!!

EDEL... MI. RA

VICENTA, NO EL CRIDES-SIS PAS AL PARE PANCRACI. DORMIREM A LA CAMBRA DE SANT TOMÁS. DEMÀ JA PARLAREM. BONA NIT!

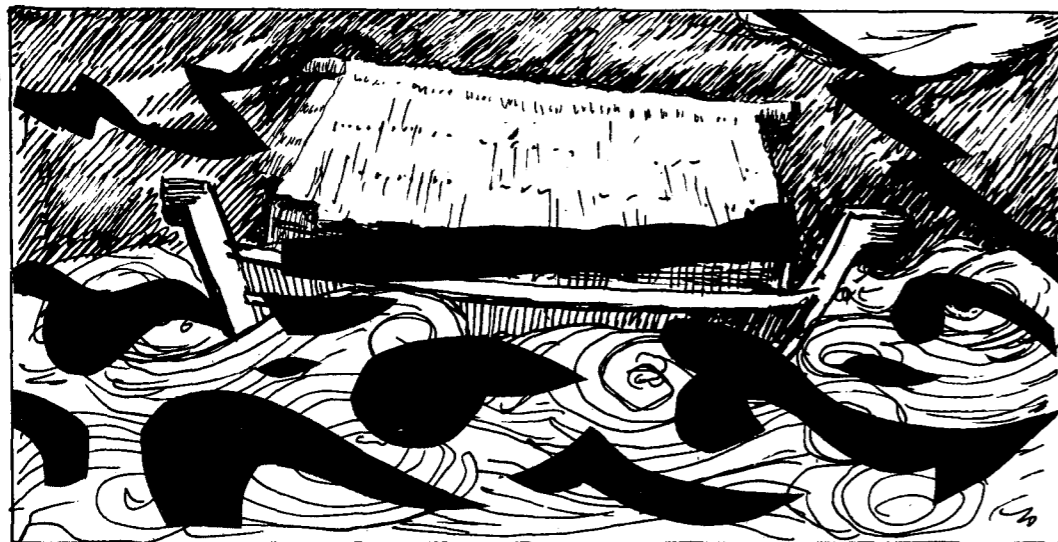
QUINA... HIP... HIP... VERGONYA.

ACONSOLAT! DEMÀ LI HO EXPLICAREM. ARA ANEM A DORMIR

- LA VICENTA S'EXCLAMA A L'ALTRA CRIADA -

VEUS COM EM FAIG EMBOLICS... HORES D'ARA ENCARA NO SÉ QUÈ HA PASSAT NO ENTENC... RES...

OI QUE T'AGRADA L'EIXERIT? QUAN L'HAGIS LLEGIT PASSA'L ALS TEUS AMICS



# Olimpiada de la Paraula de Déu

Capítol Quart.— EL GRAN DILUVI.

19.- La descendència d'Adam i d'Eva es multiplicà. Ben aviat els homes foren nombrosos. Però no eren pas bons. Era una generació que s'havia oblidat de Déu. La Bíblia, per tal de remarcar-ne l'orgull, parla d'uns gegants que es creien fills del cel.

20.- Entre tanta gent superficial, Noè era un home assenyat i just. La seva bondat de cor li valgué l'afecte de Déu. Era baró treballador, caminava a la presència de Déu i se sentia afligit per l'enduriment de cor dels seus contemporanis.

21.- Un dia Déu li digué: "Noè, tants d'homes dolents m'obliguen a destruir el món que vaig crear. Et mando de construir una arca ben gran i de bona fusta, perquè s'atansa el temps que visitaré el món amb un diluvi d'aigües".

22.- Noè va creure l'avís, i començà a construir l'arca. Molts se'n reien. Però les rialles van acabar quan començà a ploure de valent, de dia i de nit. Dins l'arca havien cercat refugi Noè, la seva família i tota mena d'animals.

23.- El gran xàfec durà 40 dies y 40 nits. Els aiguats ho havien cobert tot, tapant valls i carenes. L'arca de Noè es gronxava sobre les aigües immenses. Tot el que era fora de l'arca va morir.

24.- A la fi parà de ploure. Quan la terra va eixugar-se, Noè i els seus sortiren de l'arca on havien estat salvats. Un sacrifici d'acció de gràcies pujà de tots els cors, i del cel estant davallà l'Arc Iris, signe de pau i protecció divina.

**ACTITUDS CRISTIANES.**- Saber que al món sempre hi ha una "resta" d'homes i de dones fidels. Déu se'n serveix per a salvar el món. Entendre que la narració bíblica del Diluvi, molt pintoresca, explica d'una manera popular que, encara que Déu s'ofèn molt pel nostre pecat, la seva paciència i les seves ganes de perdonar són encara més grans. Professar, doncs, que Déu, àdhuc en el càstig, és sempre salvador. Estimació per la família ja que veiem que Déu vol que se salvin no sols les persones individuals, sinó també les famílies.

Aquesta Edició de L'EIXERIT ha estat patrocinada per:



Alliments frescos i naturals



ANY I

# L'EIXERIT

N.º 6

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

Visca la muntanya!

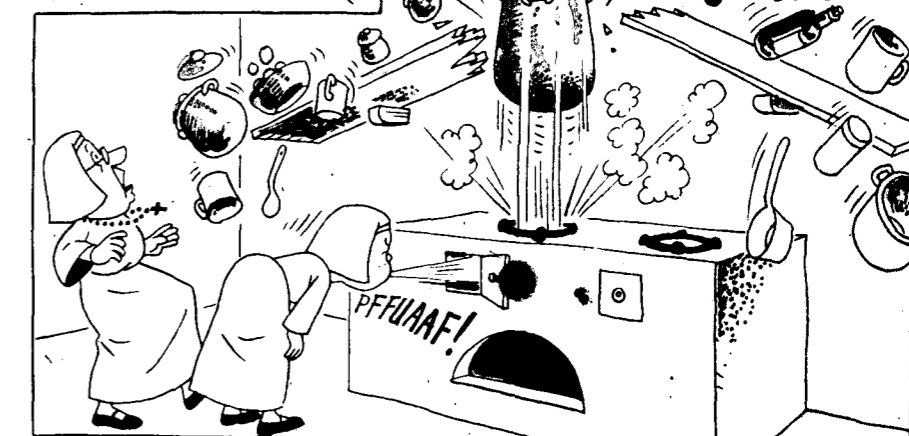
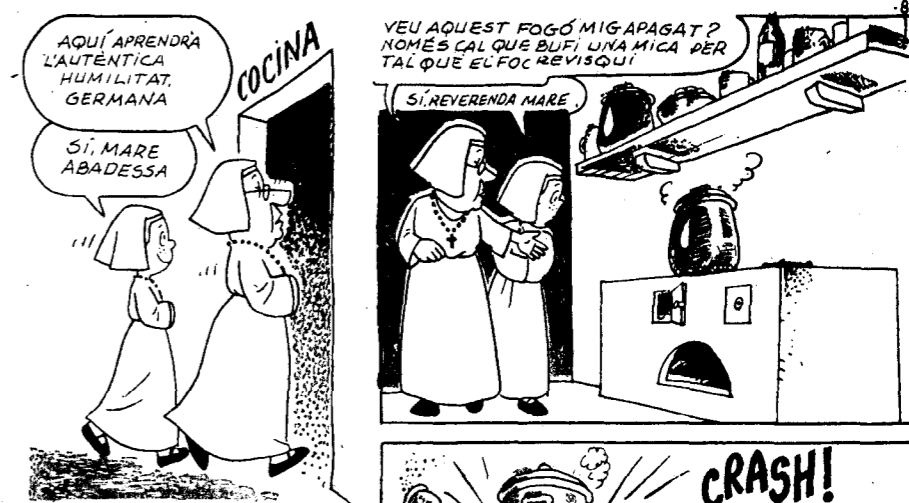


L'altre dia vàreig pensar molt en tots vosaltres.

Us vull explicar el perquè: Amb el pare, la mare i els meus germans vàrem anar d'excursió al Pirineu. Renoi, que n'és de bonic el Pirineu!

Estic segur que tots els nois i noies eixerits que hi heu estat estareu d'acord amb mi. El Pirineu és com una gran reunió de muntanyes una al costat de l'altra, o una sobre l'altra, no ho sé ben bé. Vàrem pujar-ne, poc a poc és clar, una que almenys tenia vuit-cents o nou-cents metres d'alçària. Uf!, quina suada! Encara tinc la cara ben vermella de tant que ens va tocar el sol. Perquè cap dalt no hi ha arbres. A baix sí, hi ha les valls amb un riu molt esverats per on l'aigua hi córre molt de pressa; hi ha prats verds i boscos d'avets, que són uns arbres molt bonics (com aquell que durant les festes de Nadal col.loquen davant dels magatzems "Jorba").

Doncs, com us deia, cap dalt no hi ha arbres; però, això sí, hi ha uns grans prats verds d'herba menuda, com una mena de catifes immenses que van d'allò més bé per a fer-hi tombarelles. Varem veure ramats de vaques i braus; també ramats de cavalls; n'hi havien de petits que corrien, saltaven i brincaven. Es veia ben clar que tenien moltes ganes de jugar! El cel era llís i molt blau. L'aire fresc i sà. Després de reposar i menjar pa amb formatge, varem cantar cançons de muntanya. No sé ben bé com explicar-vos-ho, però em va semblar que el món és molt gran i molt bonic i que la muntanya és una cosa meravellosa i molt ferma. Visca la muntanya!



BÉ, AIXÒ DE BUJAR EL FOC MÉS VALDRÀ QUE HO FAGI UNA ALTRA GERMANA.



L'EIXERIT

